

Ne engedd, hogy szívem a
gonoszra hajoljon,
bűnös mesterkedésekre
a gonosztevőkkel együtt!
Részem se legyen abban,
amit ők szeretnek.

Zsolt 141,4

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

ferenc
300

LXXXII. évf. 5. (4039.)
2026. február 1.
Ára 475 Ft

Fotó: Fábíán Attila

Engedjük, hogy az Úr új utakra vigyen!

Takács Anitával, a Szociális Testvérek Társaságának magyarországi
kerületi elöljárójával beszélgettünk

4-5. oldal

Beszélgetés Hankó Balázs
kultúráért és innovációért felelős
miniszterrel

8-9. oldal

Ferences öröme

12-13. oldal

Húszéves
a hazai Mária Rádiónak

18-19. oldal

Isten felkínálja a barátságát

Január 14-én, szerdán a Szentatya a VI. Pál Teremben tartotta meg idei második általános kihallgatását, melynek keretében folytatta a múlt héten elkezdett új katekézissorozatot. Beszédének címe: *A II. vatikáni zsinat dokumentumai. A Dei Verbum dogmatikus konstitúció. 1. Isten mint barátaihoz szól az emberekhez.*

A Szentatya több nyelven is összefoglalta katekézisést, majd üdvözölte a jelen lévő hívőket. Az általános kihallgatás a Miatyánk elimádkozásával és az apostoli áldással zárult. Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Isten hozott benneteket!

Megkezdjük a II. Vatikáni Zsinatról szóló katekézissorozatot. Ma az isteni kinyilatkoztatásról szóló *Dei Verbum* dogmatikus konstitúció mélyebb megismerésébe kezdünk. Ez a zsinat egyik legszebb és legfontosabb dokumentuma. Bevezetésképpen segítségünkre lehet, ha felidézzük Jézus szavait: „Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainnak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek” (Jn 15,15). Ez a keresztény hit egyik alapvető igazsága, melyre a *Dei Verbum* is emlékeztet bennünket.

Jézus Krisztus gyökeresen átalakítja az ember és Isten közötti kapcsolatot, mely ettől fogva baráti kapcsolat lesz. Ezért az új szövetség egyetlen feltétele a szeretet. Szent Ágoston, amikor a negyedik evangéliumnak ezt a szakaszát magyarázza, a kegyelem perspektíváját hangsúlyozza: egyedül ez képes ugyanis arra, hogy Isten barátaivá tegyen bennünket az ő Fiában (*Beszédek Szent János evangéliumáról*: Nyolcvanhatodik beszéd [Jel, Budapest, 2011, 169–172]). Egy ősi mondás így szól: „Amicitia aut pares invenit, aut facit”, „A barátság vagy egyenlőket vesz, vagy egyenlőkké tesz.” Mi nem vagyunk egyenlők Istennel, de maga Isten tesz bennünket hozzá hasonlóvá az ő Fiában.

Ezért, amint az egész *Szentírásban* láthatjuk, a szövetségben van egy első, távolságot tartó mozzanat, mivel az Isten és ember közötti szövetség mindig aszimmetrikus marad: Isten az Isten, mi viszont teremtmények vagyunk; a Fiú emberi testben való eljövételével azonban a szövetség megnyílik végső célja felé: Jézusban gyermekeivé tesz bennünket Isten, és arra hív, hogy törekény emberségünkben is hozzá hasonlóvá váljunk. Tehát nem a törvényszegés és a bűn útján válunk Istenhez hasonlóvá, ahogyan

a kígyó sugallja Évának (vö. Ter 3,5), hanem az emberré lett Fiúhoz való kapcsolódásunkban.

Az Úr Jézus szavai, melyeket felidézünk – „barátainnak mondalak benneteket” –, éppen a *Dei Verbum* konstitúcióban olvashatók, mely így fogalmaz: „E kinyilatkoztatással a láthatatlan Isten (vö. Kol 1,15; 1Tim 1,17) szeretetének bőségéből mint barátaihoz szól az emberekhez (vö. Kiv 33,11; Jn 15,14–15), és társalog velük (vö. Bár 3,38), hogy meghívja őket és befogadja saját közösségébe” (DV 2). A *Teremtés könyvének* Istene már az őszüléinkkel közvetlen kapcsolatban állt, párbeszédet folytatott velük (vö. DV 3); és amikor a bűn miatt ez a párbeszéd megszakadt, a Teremtő továbbra is kereste a találkozást teremtményeivel, s újra meg újra szövetséget kötött velük.

A keresztény kinyilatkoztatásban – amikor Isten azért, hogy megkeressen bennünket, Fiában testté lett – a megszakadt párbeszéd végérvényesen helyreállt: új és örök szövetség kötött, s immár semmi sem szakíthat el bennünket az ő szeretetétől. Isten kinyilatkoztatása tehát a barátság párbeszédességét hordozza, és – miként az emberi barátságnál – nem tűri a némaságot, hanem igazi szavak cseréjéből táplálkozik.

A *Dei Verbum* konstitúció erre is emlékeztet bennünket: Isten beszél hozzánk. Fontos felismernünk a különbséget a beszéd és a fecsegés között: az utóbbi felszínes marad, nem hoz létre közösséget a személyek között, míg a hiteles kapcsolatokban a beszéd nem csupán

tájékoztatásra és hírek közlésére szolgál, hanem annak feltárására, hogy kik vagyunk. A beszédnek kinyilatkoztató dimenziója van, mely kapcsolatot hoz létre a másikkal. Így amikor Isten szól hozzánk, önmagát Szövetségként nyilatkoztatja ki, aki a vele való barátságra hív bennünket.

Ennek fényében az első ápolandó magatartásforma az odafigyelő hallgatás, hogy Isten igéje behatolhasson elménkbe és szívünkbe; ugyanakkor arra is meghívást kaptunk, hogy beszéljünk Istenhez, nem azért, hogy közöljük vele azt, amit már ismer, hanem hogy önmagunkat tárjuk fel önmagunk előtt.

Ebből fakad az imádság szükségessége: az imádságban kell ugyanis megélnünk és ápolnunk a barátságot az Úrral. Ez elsősorban a liturgikus és közösségi imában valósul meg, melynél nem mi döntjük el, mit hallgassunk meg Isten igéjéből, hanem ő maga szól hozzánk az Egyház által. A személyes imádságban is megvalósul, mely a szív és az értelem benső terében zajlik. A keresztény ember napjából és hetéből nem hiányozhat az imádságra, az elmélkedésre, az elgondolkodásra szánt idő. Csak ha beszélünk Istennel, akkor tudunk róla is beszélni.

Tapasztalatunk azt mutatja, hogy a barátságok véget érhetnek látványos szakítással, vagy akár sorozatos figyelmetlenségek miatt is, melyek fokozatosan szétmorzsolják a kapcsolatot, míg az teljesen megszakad. Ha Jézus arra hív bennünket, hogy barátai legyünk, törekedjünk arra, hogy ne süket fülekre találjon ez a megszólítás! Fogadjuk el a meghívását, ápoljuk a kapcsolatot, és felfedezzük majd, hogy éppen az Istennel való barátság az üdvösségünk!

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

”

**Az első
ápolandó
magatartás-
forma
az odafigyelő
hallgatás,
hogy Isten igéje
behatolhasson
elménkbe
és szívünkbe**

”

Az evangélium dallama

Püspökké szentelték és beiktatták hivatalába Bécs új érsekét

Ünnepi szentmise keretében tartották meg január 24-én a bécsi Stephansdomban Josef Grünwidl püspökké szentelését és beiktatását Bécs római katolikus érsekévé. A szentelést Christoph Schönborn bíboros vezette, a társszentelő Franz Lackner salzburgi érsek, az Osztrák Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, valamint Stanislav Přibyl, a Leitmeritz (Litoměřice) Egyházmegye püspöke volt.

A Stephansdomban tartott ünnepi szentmisén Christoph Schönborn bíboros szentelte püspökké utódát a Bécsi Főegyházmegye élére. A főszentelő, a társszentelők és a jelen lévő huszonnyolc püspök kézrátétele után Josef Grünwidl átvette a püspöki jelvényeket: a püspöki gyűrűt, a mitrát (püspöksüveget) és a pásztorbotot. Ezt követően elfoglalta érseki székét, s ezzel átvette a Bécsi Főegyházmegye vezetését.

A szertartás megkezdése előtt az öröm jeleként az egész bécsi érsekség területén megszólaltak a harangok. Josef Grünwidl mintegy hatvan fiatal kíséretében érkezett a Stephansdom előtti térre, ahol Perchtoldsdorf fúvószenekara fogadta.

XIV. Leó pápa október 17-én nevezte ki bécsi érsekké Josef Grünwidlt, a Bécsi Főegyházmegye apostoli kormányzóját.

Ima a Máriapócsi Szűzanya-ikon előtt

A Máriapócsi Szűzanya-ikon előtt elmondott imádság után a székesegyház kereszthajójában a szentelést vezető Christoph Schönborn bíboros várta a szentelendőket. A bíboros szentbeszédében többször hangsúlyozta, hogy Josef Grünwidl nem törekedett erre a tisztségre. Amikor 1995–1998 között püspöki titkár volt, három év után azt kérte, hogy visszatérhessen a plébániai lelkipásztori munkához. „Az emberek között akartál lenni; nem érdekelt az egyházi »karrier«” – mondta Christoph Schönborn az új érseknek, aki – idézte fel a bíboros – a nunciuson keresztül először a pápának is azt üzenté, hogy az adminisztrátori tisztséget kész vállalni, de az érseki hivatalt nem.

Értő szív

Josef Grünwidl huszonöt éven keresztül „egyszerű plébános” volt, akit különösen „értő szív” jellemez. „Hogy mit jelent számodra az értő szív, azt sokan tanúsítják azokon a plébániákon, ahol szolgáltál” –

fogalmazott Christoph Schönborn. Elmondta, milyen nagy hatással volt rá, amikor Josef Grünwidl a kinevezésével kapcsolatban úgy fogalmazott: „Nem tökéletesnek kell lennem. Elérhetőnek kell lennem Isten számára.”

A szentelési szertartás

A homília után következett a szentelési szertartás. Christoph Schönborn bíboros és a társszentelők, majd a jelen lévő püspökök kézrátétele, illetve az ezt követő felszentelő ima által adatott át a papi rend teljessége az új püspöknek. A szertartás közben csak a Stephansdom Pummerin-harangjának hangja hallatszott.

Miután a felszentelt elfoglalta az érseki székét, átvette a Bécsi Főegyházmegye vezetését, s a jelenlévők percekig tartó tapssal köszöntötték. A szentmisén jelen volt Ausztria valamennyi hivatalban lévő püspöke és segédpüspöke, valamint Pedro López Quintana, Ausztria apostoli nunciusa és a Bécsi Főegyházmegye partneregyházmegyéinek püspökei Ecuadorból, Kenyából, a Fülöp-szigetektől. Magyarországról Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita és Hortobágyi Cirill panonnhalmi főapát vett részt a szertartáson.

A szentelésen ott volt számos keresztény felekezet magas rangú képviselője, több ortodox püspök,

valamint más vallási közösségek és egyházak képviselői, állami részről pedig Alexander Van der Bellen, Ausztria szövetségi elnöke; Christian Stocker kancellár; Michael Ludwig, Bécs polgármestere, valamint Johanna Mikl-Leitner alsó-ausztriai tartományi kormányzó is.

Lant Krisztus kezében

Josef Grünwidl a szentelési szentmise végén először szólalt meg a Stephansdomban Bécs érsekéül. „Az Egyház Isten eszköze a világban; lant a feltámadott Krisztus kezében, és az evangélium dallamát kell megszólaltatnia. Mi másra lenne szükségünk, és különösen a fiataloknak, mint Isten szeretetének és békéjének énekére, mint Istennek a közöny és a gyűlölet, a szegénység, az igazságtalanság és a háború ellen szóló énekére, mint a húsvéti remény énekére, amely bátorságot ad, bizalmat ébreszt és cselekvésre ösztönöz?” – fogalmazott az érsek, akinek jellemezte a következő: „Melodiam Dei recipite” – „Hangolódjatok rá Isten dallamára”.

Egy közelmúltbeli interjúban Josef Grünwidl elmondta: püspökként is lelkipásztor kíván maradni. Azt képviseli, hogy az Egyháznak a jövőben a kulcsfeladatokra – a szentségek kiszolgáltatására – kell koncentrálnia, és jelen lennie ott, ahol az embereknek támaszra és kísérésre van szükségük.

Fordította: Gátas Judit

Forrás: Kathpress.at

Fotó: Erzdíőzese Wien/
Stephan Schönlaub

A Pummerin-harang megkondulása után a szentelendő belépett a székesegyházba.

mondta a bíboros. Az értő szív három irányba figyel: Istenre, a lelkiismeretére és az emberekre –

Engedjük, hogy az Úr új utakra vigyen!

Takács Anitával, a Szociális Testvérek Társaságának magyarországi kerületi elöljárójával beszélgettünk

Takács Anitát 2025. június 29-én választották meg a Szociális Testvérek Társasága magyarországi elöljárójának. A megszentelt élet ünnepe (február 2.) alkalmából vele beszélgettünk lelki útjáról, szerzetesi hivatásáról, közössége jelenéről és az önátadásról, amelyre minden keresztény hivatott.

– Gyöngyösön született 1976-ban, nem hívő családban. Hogyan érintette meg Isten?

– Kisiskolás koromban kereszteltek meg. A nagymamám nővére és a férje hívő katolikusok voltak, imádkoztak értem, és időnként mondogatták, hogy jó volna megkereszteltetni ezt a kislányt. Amikor harmadikos voltam, édesanyámmal elmentünk a plébániára a káplán atyához bemutatkozni. Szeptembertől jártam hittanra, februárban volt a keresztelőm a nagytemplomban. A nyolcvanas években jártunk ekkor, és elég hamar szóltak az iskolában az anyukámnak: nem biztos, hogy jó ötlet hittanra járatnia a gyereket. Egy idő után elmaradtam, a hittankönyvet meg az imakönyvet eltettem a szekrényem mélyére. Nyolcadikos voltam, amikor „titokban” újra elővettem ezeket. Eszembe jutottak az imák, a szentmisék, és az emlékeken keresztül vonzott maga felé az Úristen. Éppen ezért látom értelmét a gyerekkeresztségnek akkor is, ha nem ideálisak a körülmények. Magam is megéltem, hogy a szentségi pecsét valóságos, s ha van egy emlékkép vagy egy tárgyi emlék, amihez kapcsolódni lehet, az már eszköz lehet a hit útján.

A rendszerváltás idején, 1989–1990-ben voltam nyolcadik osztályos. Az iskolában ekkor már másképpen lehetett beszélni a magyarság és a közelmúlt történetéről, és megélni az egyházi élet. Én ekkor épp a kamaszkori keresés időszakát éltem. 1990 szeptemberére megszületett bennem a gondolat, hogy szeretnék újra elmenni templomba. Kiderült, hogy a gimnáziumi osztályomban néhányan szentségfelkészítő csoportba járnak, mások pedig szintén szeretnének visszatérni a vallásgyakorláshoz. Összefogtunk, elmentünk a vasárnapi szentmisére, és beiratkoztunk hittanra. 1991 húsvét vigíliáján elsőáldozó lettem, és megbérmáltak. A következő vasárnap az ifjúsági hittanoscsoport tagjai meghívtak minket maguk közé.

– Hogyan jutott el a hivatásához?

– Hosszú út vezetett ideig. Kisközösségbe jártam, egyre mélyült a hitem és az imaéletem, gazdagodtak a baráti kapcsolataim. Időközben átkerültem Gyöngyösön a ferences plébániára. Az ottani ifjúsági csoport tagjaiként értelmi sérült gyerekekkel és felnőttekkel foglalkoztunk,

volt egy cigány gyerekekből álló hittanocsoportunk, és hajléktalankonyhát szerveztünk. Nagyon szerettük a taizéi ima világát, hetente együtt imádkoztunk. A belső gyógyulás, a szeretetben való épülés ideje volt ez számomra. Érettségi után a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolára jártam Budapesten. Láttam nagycsaládokat a barátaim körében, megragadott a szépségük és élettelségük. Nagy családra vágytam, talán azért is, mert egyke voltam, és a szüleim hamar elváltak.

– Hogyan lett mégis szerzetes?

– A főiskola elvégzése után hazamentem, és négy éven át egy iskolában dolgoztam gyógypedagógusként. A közösségünkben házasságok és szerzetesi hivatások születtek, továbbra is rendszeresen találkoztunk. Egy ponton feltettem magamnak a kérdést: vajon mi lesz velem? Úgy éreztem, minden értékes, ami az életemben jelen van, de az alapvető élethívátásom kérdésében nem jutok előbbre. Egy ferences atya bátorított, hogy kezdjek bele valami egészen újba. Ekkor úgy döntöttem, hogy Budapestre költözöm.

– Hogyan tudta meghozni ezt a nehéz döntést?

– 2002 nyarán elmentem egy hétre Taizébe, ahol a napi katekézisek során éppen az életút-

ról, az életdöntésekről volt szó. Megfogalmazódott bennem egy bizonyosság: ha mindazt, amit szeretek, el kell hagynom, az csak azért lehet, mert Isten valami még szebbet készít számomra. Ebben a felismerésben hatalmas előre vivő erőre találtam.

– Ez így is lett, de gondolom, nem azonnal.

– Az első időszak nagyon nehéz volt a fővárosban, ugyanakkor folyamatosan megtapasztaltam a gondviselés működését: az első hónap végére már volt hol laknom, és munkát is találtam. A későbbiekben is, ha új lakhatásra vagy munkára volt szükségem, ez mindig megadatott. Ekkoriban évről évre elzarándokoltam Medugorjéba, és az ott töltött napok kegyelmi forrássá lettek számomra. Minden év újabb döntést, újabb lépést hozott. Először kimondtam, hogy hivatást keresek, a következő évben megszületett bennem a döntés a szerzetességről, a harmadik évben pedig a közösségről. Nagyon szép életszakasz lett ez számomra.

– Hogyan ismerte fel, hogy a megszentelt élet az útja?

– 2003 adventjének elején a budapesti kisközösségemmel belekezdünk egy Szentlélek-szemináriumba. Elhatároztam, hogy pünkösdig meghozom a döntést az élethívátásomról. A karácsonyi éjjeli misén megérintett az *Izajás könyvéből* való olvasmány zárómondata: „Ezt teszi a Seregek Urának féltő szeretete.” Hazamentem, fogtam egy üres papírlapot, felírtam rá ezt a mondatot, ami mélyen megszólított, és odaírtam alá: Igen, ámen. A szívemben tudtam, hogy ez a szerzetesi hivatást jelenti, de még nem beszéltem róla senkinek. A lényegi felismerés ez volt: azt a szeretetvágyat, amit a bensőmben tapasztalok, egyedül Isten tudja betölteni. Számomra a hivatás annak a bizonyossága, tapasztalata, hite és reménye, hogy az a szeretet, amire vágyom, Istenben van meg, egyedül az ő szeretete az, ami elég. A hivatás ennek a felfedezése.

– Mi vezette el a szociális testvérekhez?

– Lelki olvasmányaim először a Kármel felé vonzottak. Elmentem meglátogatni a közösséget, de az ott töltött napok során rájöttem, nekem

szükségem van arra, hogy a két kezemmel is tegyek másokért. Szent Charles de Foucauld atya lelkiisége, írásai is megragadtak, de nem szerettem volna külföldre menni, más nyelven élni. Szendrei Miklós ferences atya még Gyöngyösön sokat mesélt nekünk a szociális testvérekről; az illegalitás éveiben ő is egyike volt azoknak a papoknak, akik vállalták, hogy a plébániájukra fogadják a titokban lelkigyakorlatos és fogadalmat tevő testvéreket. Jól ismerte a társaság szentlelkűs lelkiségét. Utóbb azt is felfedeztem, hogy sok mindenben, amit tőle kaptunk, ott volt a szociális testvéri lelkiség és életstílus. Az ő tanácsára kezdtem érdeklődni a szociális testvérek iránt. Vonzott az illegalitás történetének hősiessége, a „világban, de nem a világból” való életük, a szakmai tudás fontossága, a derűs öröm, amiről ráismertem a templomokban a testvérekre. Tetszett az is, hogy nem hordanak szerzetesi ruhát. Régebről ismertem egy fiatal testvért, megkértem, hogy meséljen nekem a társaságról. Ez a találkozás, utána pedig a szabályzat néhány sora megadta számomra a bizonyosságot: ebben a közösségben van az én helyem, az otthonom.

2005-ben kezdtem ismerkedni a társasággal. 2006 szeptemberében, Sára testvér boldoggá avatásán már a testvérekkel együtt vettem részt. 2009-ben tehettem első fogadalmat, 2013-ban pedig örökfogadalmat. Attól kezdve, hogy igent mondtam a társaságra, egyenes volt az utam, nem volt olyan pillanat, amikor újra kellett volna gondolnom a döntéseimet.

– Milyen feladatokat látott el?

– Egészen az örökfogadalomig egy halmozottan sérült gyermekeket befogadó fővárosi gyermekotthonban dolgoztam gyógypedagógusként. Ideiglenes fogadalmasként a közösség liturgiájáért feleltem, és a hivatásgondozásban segítettem. Még novícia voltam, amikor megszólított a vidék. Máriagyűdön, egy ifjúsági találkozón egy kedves fiatal jegyespár azt mondta: „De jó lenne, ha itt lennétek!” Merthogy kevés a szerzetes az egyházmegyében. Ez a mondat mélyen megérintett. Ettől kezdve vágytam rá, hogy vidéken élhessek szociális testvérként. A juniorátusi éveim alatt elkezdtem a katekéta-lelképásztori munkatárs képzést a Sapientián. Az örökfogadalom évében éppen üresen állt a házunk Tiszafüreden, s a helyi plébánostól ugyanazt a hívást hallottam, mint ami korábban megszólított. 2013 szeptemberében aztán Tiszafüredre költözhettem, majd néhány hónappal később csatlakozott hozzám egy másik testvér. Sokféle egyházközségi munkában, óvodai és iskolai hitoktatásban vettem részt, és szép kapcsolatokkal ajándékozott meg az Úr a hat év során. A második otthonomná vált ez a hely. Miután visszatértem Budapestre, az ideiglenes fogadalmaskénti képzése lett az elsődleges feladatom. 2021 óta tanácsag is voltam, a mindennapi munkám színtere pedig a közösségi irodánk lett.

– 2025-ben Péter Pál napján választották meg kerületi előljárónak. Meglepetésként érte?

A szabályzat néhány sora megadta számomra a bizonyosságot: ebben a közösségben van az én helyem, otthonom

– A négy év tanácsai munka fontos tapasztalatot jelentett a közösség kormányzatáról. A választást mindig megelőzi egy jelölési folyamat, valamint egy kerületi gyűlés, amely a közösségi tanácskozás és a következő évekre szóló irányelvek megfogalmazásának ideje. E folyamat során sok jelzést kaptam arra vonatkozóan, hogy a testvérek el tudnak képzelni eljáróként, így ez a személyes megfontolás ideje is volt számomra.

– Hányan vannak a magyarországi kerületben, és hol élnek a testvérek?

– Hetvenketten élünk most Magyarországon, a legfiatalabb testvér huszonnyolc, a legidősebb kilencvenhét éves. Budapest mellett Szombathelyen és környékén, Kaposváron, Hévízen, Szegeden és környékén, Tiszafüreden és Turán vannak jelen testvéreink.

– Mi foglalkoztatja a társaságot most, a nagy évfordulók megünneplése után?

– 2021 decemberében volt alapítónk, Slachta Margit újratemetése. 2023-ban sokféle módon és sok helyszínen ünnepeltük a társaság alapításának centenáriumát. 2024-ben kerek évfordulója volt Slachta Margit születésének és halálának, valamint Boldog Salkaházi Sára testvér születésének és vértanúságának. Nagyon sok kegyelmet kaptunk, melyeket szeretnénk életre váltani: az újabb száz év kezdetén engedni, hogy az Ursten folytonos teremtese megújítson, új utakra vigyen minket. Állandó keresés jellemző bennünket a tekintetben, hogy mi a jelenkor hívása számunkra, milyen szolgálatokra, küldetésbe vezet a Lélek.

A 2025-ös jubileumi évben sok testvér elzarándokolt Rómába, ősszel pedig egy tucatnyian részt vettünk a szerzetesi jubileumon. A Szentatya arra hív, hogy továbbra is a remény

hordozói és közvetítői legyünk, és békeszerzők a világban. Leó pápa kifejezetten kérte tőlünk, hogy legyünk a szinodalitás szakértői, hiszen a szerzetesi közösségek hordozzák és élnek a dialógus és a meghallgatás kultúráját.

– Az önfelajánlás mindig bátor döntés. Miben látja az odaadott élet lényegét?

– A Szentatya vízkeresztkor az Urangyalabeszédében azt mondta, hogy a napkeleti bölcsek mindenüket odaadták, mert követték az égi jelet, és felismerték az újszülöttnél a nagy királyt. Így fogalmazott: „Nem tudjuk, mi mindennel rendelkeztek a keletről érkező bölcsek, de elindulásuk, kockázatvállalásuk és ajándékaik is arra utalnak, hogy mindazt, akik vagyunk és amink van – valóban mindent – Jézusnak kell adnunk, aki felbecsülhetetlen kincs.” Valójában Isten az, aki elsőként mindenét odaadja, ő mindent odaadott nekünk. A tékozló fiú apja azt mondja: „Mindenem a tiéd.” Szent Pál így szól a korintusiakhoz: „Minden a tiétek, ti Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig az Istené.” A keresztény meghívás arra szól, hogy a mindenét odaadó Istennek önmagunk odaadásával válaszoljunk. Ez a szeretet válasza a szeretetre. A házasságban is ez történik, hiszen az önátadással a házastársak mindenüket odaadják egymásnak s egymás által Istennek. A szerzetességben mindenemet adom közvetlenül Istennek, akinek szívemben megtapasztalt szeretetere válaszolok ezzel az önátadással. Erről szól a szántóföldben elrejtett kincs evangéliumi példázata is. Isten jelenléte és szeretete a kincs a szántóföldben, ami elkápráztató. Az ember örömeiben mindent odaad azért, hogy megszerezze, amit mindennél értékesebbnek ismert fel.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Fábrián Attila

A boldogságról

(Mt 5,1–12a)

Boldoggá válni nem adottság kérdése, és nem is optimizmust jelent. Boldoggá úgy válunk, hogy a szegénység, sírás, szelídség, vágyakozás, tisztaság, irgalmasság gyakorlásának útján járunk. Úton lenni azt jelenti, hogy valamivé, valakivé válunk. A nyolc boldogság útján járva egyre inkább azzá leszünk, amire hívva vagyunk. Az egyes boldogságok megjelölik helyzetünket, testi-lelki állapotunkat. Rátapintanak emberségünkre, mutatják a valóságos hiányt, amit emberi természetünk hordoz. Boldogok azok, akik felvállalják emberi természetük korlátait! Emberi természetünk azonban nem akadály a Isten művének, hanem éppen ezen keresztül akarja Isten kinyilvánítani és megvalósítani életünkben az országot.

A boldogság cél is, hogy boldoggá váljunk Krisztus által. Ebben az összefüggésben az ígélet maga a boldogság. A boldogmondások eljövendő ígéletet hordoznak, ugyanakkor a jelen életkörülményeinkben Istentől való megáldottságunkat is kinyilvánítják. Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa. Igen, miénk lesz a végső beteljesülésben az ígélet, de az egyes élethelyzeteinkben már most is miénk lehet a boldogság. A szegénység útján járva eljuthatunk oda, hogy erőnk, hatalmunkat abba fektetjük bele, hogy Isten gyermekévé válunk.

Amikor azon sírunk, hogy valami másképp van, mint ahogy szeretnénk, az nem boldogság. A boldog sírás megrendülés Isten igazságán, jóságán, a másik ember szenvedésén. Megrendülünk, hogy a Szeretetet nem tudjuk visszonszeretni. Megtanulunk várni a

Lélek vigasztalására ahelyett, hogy „sovány vigaszokat” keresünk. Szalézi Szent Ferenc szerint a lelki élet csúcsa a jól megélt szelídség, türelem. Talán a szelídség képesség is az erő, a hatalom helyes gyakorlása. Kapcsolatainkban ez a boldogság a kulcs az alakulásunkhoz. Nem behódolok vagy uralkodom. Uram, mutasd meg, hogyan akarsz alakítani engem!

Tanulunk vágyakozni, éhezni, szomjazni az igazságra. A keresés előfeltétele az élet jele. Az irgalom a remény gyakorlása a többiek és magunk iránt. Az irgalom túllép a láthatón, a tényeken, amelyek megítélhetők vagy megbotránkoztatóak. Milyen boldogság, hogy mi is bízhatunk az irgalmában! A tiszta szívűek boldogsága, hogy meglátják Istent. Nem bonyolódnak kicsinyes dolgokba, csak egyet keresnek: mindenben felfedezni Isten jelenlétét. Hadd lássam arcodat, Uram! Boldogok a békességszerzők. Elköteleződünk a béke keresése, a magunkkal, másokkal való megbékélés útja mellett. Nem beletörödni a megváltoztathatatlanba, hanem jelen lenni ott, ahol a megbékélés reményének hordozói lehetünk.

Boldogok, akiket az igazságért üldöznek. Ha radikálisan élelem a hitemet, találkozhatok ellenállással, meg nem értéssel. Add, Uram, hogy szeressem a kereszted! A jézusi boldogmondások az örök boldogság felé vezető utat jelölik ki számunkra, és az örök élet ígéletét hordozzák, úgy, hogy már itt a földön boldogságot ígérnek, a szelídség, a szegénység, a sírás, a tiszta szív, a békesség boldogságát.

Seidel Klára CB

A találkozás ünnepe

Február 2-án a liturgia Jeruzsálembe vár bennünket. A karácsonyi időszak lezárásaként ekkor emlékezünk meg arról, hogy a megtisztulás törvénye (Lev 12; Kiv 13) szerint Mária bemutatta Jézust a templomban, és elsőszülött fiát két galambot áldozva kiváltotta.

Az evangéliumban Simeon éneke és a liturgia imádságai a nemzetek világosságának nevezik Jézust. Róla jövendöltek a próféták (Iz 49,6, Mal 3,1–4), benne ismeri fel Simeon a Messiást, akit várnak a népek. Isten megvilágosító Igéje ő, akit a sötétség nem ismert fel, és aki húsvétkor vállalta értünk a kereszthalált, majd feltámadt az örök életre. Ez az ünnep hidat képez a két nagy liturgikus időszak között. A gyertyaláng és a kezdő körmenet a nagyszombati éjszakára mutat előre. A gyermek Jézus jelenléte pedig a megelőző időszakhoz kapcsolódik.

Jeruzsálemben a 4. század óta az Urunk megjelenését (január 6.) követő negyvenedik napon tartották, mint „a találkozás ünnepét”, amikor az Úr meglátogatta Templomát és papjait. A római egyház az 5. század közepén átvette ezt, de majd két héttel korábbra, a december 25. utáni negyvenedik napra helyezte át. Hiszen február 15. az ókori római vallásban terhelt időpont: a Lupercal-barlangnál tartott buja termékenységi szertartások napja volt, amíg I. Geláz pápa be nem tiltotta ezeket, és helyükre be nem vezette Szent Valentin mártír emléknapját.

Február másodika mindazok ünnepe, akik Krisztussal a templomban találkoznak. Minden megkeresztelt emberé, aki a keresztségkor égő gyertyát kap a

”

Ez az ünnep hidat képez a két liturgikus időszak között. A gyertyaláng és a kezdő körmenet a nagyszombati éjszakára mutat előre. A gyermek Jézus jelenléte pedig a megelőző időszakhoz kapcsolódik

”

kezébe, hogy egész életében az imádság égő lámpásával virrasztva várja az Úrral való találkozást. Az édesanyáké, akik Mária példájára gyermekük megkeresztelésekor szintén a templomba mennek hálát adni, és ott külön áldásban részesülnek. Az időseké, akiket Simeon és Anna példája arra biztat, hogy bizalommal és reménységgel a jövőbe tekintve, örömmel dicsőítsék az Urat. 1997 óta pedig Szent II. János Pál pápa szándéka szerint a megszentelt életet élőké is, akik arra kapnak meghívást, hogy Krisztus világosságát sugározzák a világra.

Gérecz Imre OSB

A HÉT LITURGIÁJA

A év

FEBRUÁR 1., ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP (Ignác, Gitta, Sezvár) – Szof 2,3; 3,12–13 (Meghagyom közöttetek a szegényeket és alázatosakat.) – 1Kor 1,26–31 (Isten azt választotta ki, ami a világ szemében gyöngye.) – Mt 5,1–12a (Boldogok a lélekben szegények.) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 223 – EE 587, Ho 223 – EE 153, Ho 134 – EE 595, Ho 201 – EE 221.

FEBRUÁR 2., HÉTFŐ – URUNK BEMUTATÁSA (GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY) ÜNNEPE (Kata, Karolina) – Mal

3,1–4 vagy Zsid 2,14–18 – Lk 2,22–40 vagy Lk 2,22–32 – **Énekrend:** Ho 164 – EE 674, 675, Ho 163 – EE 676, Ho 162 – EE 676, Ho 203 – EE 222.

FEBRUÁR 3., KEDD – Szent Balázs püspök és vértanú vagy Szent Anszgár (Oszkár) püspök emléknapja (Linda) – 2Sám 18,9–10.14b.24–25a.30–19,3 – Mk 5,21–43.

FEBRUÁR 4., SZERDA (Ráhel, András, Csenge) – 2Sám 24,2.9–17 – Mk 6,1–6.

FEBRUÁR 5., CSÜTÖRTÖK – Szent Ágota szűz és vértanú emléknapja (Aliz, Ingrid) – 1Kir 2,1–4.10–12 – Mk 6,7–13.

FEBRUÁR 6., PÉNTEK – Miki Szent Pál és

társai, vértanú emléknapja (Dorottya, Dóra, Réka) – Sir 47,2–13 – Mk 6,14–29.

FEBRUÁR 7., SZOMBAT (Richárd, Tódor, Trisztán) – 1Kir 3,4–13 – Mk 6,30–34.

FEBRUÁR 8., ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP (Emiliáni Szent Jeromos, Bakhita Szent Jozefina, Aranka, Elfrida) – Iz 58,7–10 (Ha segítesz a rászorulókon, akkor majd felragyog világosságod.) – 1Kor 2,1–5 (Jézus Krisztust, a megfeszített hirdetem nektek.) – Mt 5,13–16 (Ti vagytok a világ világossága.) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 220 – EE 589, Ho 220 – EE 149, Ho 127 – EE 595, Ho 152 – EE 189.

Evangelium és liturgia

(4.)

A nagybőjt felé közeledve – az előtte lévő harmadik vasárnapon – a Görögkatolikus Egyház a tékozló fiú történetét (Lk 15,11–32) olvastatja a Szent Liturgiában. Arra figyelmeztet bennünket, hogy vegyük majd komolyan a szent időszakot. Liturgikus könyveink kifejezetten „A tékozló fiú vasárnapjának” nevezik ezt a napot. Az énekek és himnuszok is főként vele foglalkoznak. Igaz, újabban a szentírástudósok szeretik kidomborítani a történetben az atya szeretetét, mégis – a liturgikus hagyományra való tekintettel – érdemes a fiúra irányítani a figyelmet.

A tékozló fiú bűnös volt. Ott kezdődött a bűne, hogy szembeszegült az apjával. Nem elégedett meg azzal, hogy „mindene megvolt”, hanem kikérte az örökségét (ami már magában is szörnyű tett: nem bírta kivárni az apja halálát). Aztán pedig „kicsapongó élettel eltékozolta vagyonát” (Lk 15,13). Sőt: a bűnök feneketlen bugyrába sülyedt. Feltűnő, hogy liturgikus énekeink – hogy jobban nyomatékot adjanak a történetnek – mindvégig egyes szám első személyben szólnak. Mintegy behelyettesítik

az éneklő embert: ugyanolyanok vagyunk mi is, mint a tékozló fiú. Ezért szólnak így az énekek: „A tékozló szavaival kiáltok hozzád, Uram, vétkeztem a te szemeid előtt, ó, Jóságos, ajándékaidnak gazdagságát eltékoztam.” Illetve: „Atyai dicsőségedtől esztelenül eltávoztam, az adott kincseket a rosszakban eltékoztam.”

A tékozló fiú megtért. Miután rádöbbsent, hogy milyen mélyre sülyedt, az evangélium szerint „magába szállva bánkódott” (Lk 15,17). Igen, ez a megtérés kezdete: a belátás, a magába szállás. Igaz, a nyomorúság vezette el ide, mert

még a sertések eledeléből sem kapott, s majdnem éhen halt. De szavait ismét alkalmazhatjuk magunkra is, hogy a belátással elinduljunk a megtérés útján: „Ó, én megátalkodott, minő javaktól fosztottam meg magam! Ó, minő birtoktól estem el én, rosszindulatú bűnös? Átvett vagyonomat elprédáltam, atyám parancsait áthágtam. Jaj neked, szenvedélyes lelkem, mert örökre tűzre ítéltetel.”

A tékozló fiú bocsánatot kért és nyert. Íme, az evangéliumi szöveg: „Atyám, szólt a fiú, vétkeztem az ég ellen és teellened! Már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezz” (Lk 15,21). Igen, a belátás után kell a tényleges bocsánatkérés! Mert anélkül nincs bocsánat. Ezt a mennyei Atya is „tiszteletben tartja”. A teljes bocsánatért mi a gyóntatószék homályában borulhatunk le. De ehhez vezethetnek az énekek is: „megtérve kiáltok hozzád, kegyelmes Atyám: Vétkeztem az ég és teellened, s nem vagyok méltó, hogy fiadnak neveztessem, hanem fogadj engem a te szolgáid közé, Istenem, és könyörülj rajtam!” Illetve: „leborulván előtted, kérek”, hogy „fogadj be engem, mint bűnbánó megtérőt, és üdvözíts engem”.

Ezért „ismerjük meg, testvéreim, a titok jelentőségét, mert a bűnből az atyai házhoz megtérő ifjút a jóságos atya ölelő csókkal fogadja, és a maga dicsőségének birtokába visszahelyezi, és titokzatos lakomát készít” neki is, meg nekünk is. Csak tudjunk bűnbánatot tartani, és bocsánatot kérni a bűneinkért! Erre való a nagybőjt, amire készülünk.

Ivancsó István

Szent Balázs

Február 3.

Mivel nem tudták hittagadásra kényszeríteni, a szokásos megkorbácsolás után siralomházba került. Mint előbb a barlangjában, úgy a börtönben is sok segítséget kérő ember kereste fel. Legendája szerint számos csodát tett rabsága idején. Vízbefojtás általi halálra ítélték, de végül is lefejezték.

Balázs tisztelete nem közvetlenül a halála után kezdődött, Keleten azonban legkésőbb a VI. századtól, Nyugaton pedig a IX. századtól már a torokbajok elleni védőszentként tekintettek rá. Annak alapján, hogy egy kínzó torokfájás esetén segített, a késő középkorban a tizennégy segítőszent közé sorolták.

Balázs a korai kereszténység azon szentjei közé tartozik, akiknek az emlékezete a kultuszban, a névadásban és a népszokásokban figyelemre méltó elevénységgel maradt meg, az életükre vonatkozó történeti adatokkal azonban alig rendelkezünk.

Többféle változatban tudósít a Szent Balázs szenvedéstörténete arról, hogy örmény születésű volt, és olyan példamutató keresztény életet élt, hogy Szebaszte hívő népe püspökké választotta. Balázs erre a Szentlélek indítását követve visszavonult egy magányos hegyi barlangba, jóllehet tette nem igazán felelt meg a kor püspökeszményének. Innen vezette imádkozva, tanácsokat osztva és gyógyítva a rábízott közösséget. Vadállatok őrizték, háziállatok módjára engedelmességre nevelte.

Nemcsak a keresztények ismerték, hanem Agricola helytartó is, aki 316 táján még folytatta Szebasztében a Licinius császár idején elrendelt keresztényüldözést. Az oroszlánokból, tigrisekből, medvékből és farkasokból álló „testőrség” sem tudott segíteni a remete-püspökön. Ő ellenállás nélkül engedte, hogy elfogják és Agricola bírói széke elé hurcolják.

Mindezek ismeretében meglepő, hogy a balázsáldás mindmáig élő liturgikus szokása csak a XVI. században keletkezett, és a XVII. században nyomtatták ki a *Rituale Romanum* (a Római Szertartáskönyv) függelékében. A Balázs-legenda első, a IX. századból származó képi ábrázolása a római Szent Kelemen-bazilika altemplomában található. A hívő nép még ma is szívesen fogadja a szent áldását Gyertyaszentelő gyertyáinak szelíd fényében.

Legenda a halszálkáról

Egy nap rémült anya sietett Balázshoz, mert fia egy torkán akadt halszálkától fuldokolt. A szent megáldotta a fiút – egy másik változat szerint eltávolította a szálkát –, és így megmentette a haláltól. Egy másik alkalommal, amikor a bíró elől visszakísérték cellájába, úgy segített egy asszonyon, hogy visszaadta sertését, amelyet farkas rabolt el. Az asszony halálából ajándékot hozott neki: húst, kenyeret és gyertyát. Balázs nem maradt adós: a gyertya-felajánlás évenkénti megismétlését különleges áldásával kötötte össze.

L. K.

A múlt év végén, még a jubileumi szentévből pápai audiencián vett részt Hankó Balázs kulturális és innovációs miniszter. A Szentatyával való találkozásáról, vatikáni tárgyalásairól és a nemrég zárult Educatio kiállítással kapcsolatban a katolikus felsőoktatás helyzetéről is beszélgettünk vele. A miniszter elsőként a pápai audienciáról nyilatkozott lapunknak.

Tudatos értékválasztás a woke-ideológia elhatalmasodásának korában

Beszélgetés Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszterrel

– Tavaly, december 6-án találkozhattam XIV. Leóval, alig egy évvel azután, hogy hasonló keretek közt Ferenc pápával beszélgethettem audiencia keretében. Mindkettő felemelő élmény volt számomra. XIV. Leó pápával természetesen a szentévről beszélgettünk. Mi, magyarok is a remény zárandokai voltunk és vagyunk. A jubileumi év rendezvényeihez igyekeztünk magunk is hozzájárulni, mintegy kétszáz programot valósítottunk meg. A Római Magyar Akadémia hatvanezres látogatósága vagy a Via Giulián megrendezett, magyar szervezésben megvalósult kiállítás jelezte nemzeti kultúránk és a keresztény értékek egybefonódását.

Az audiencián miniszterként a Szentatya áldását kértem a magyar fiatalokra, a családokra, a magyar tudományra és kultúrára, hiszen modern keresztény kormányként a tevékenységünket alapvetően meghatározza a nemzeti és a keresztény szellemiség itt, Európában, sőt Európán túlmutatóan, világszinten is; gondolok itt többek között a magyar miniszterelnöki delegáció tagjaként

az Amerikai Egyesült Államokban tett legutóbbi látogatásra. A Szentatyával való találkozásomnak emellett persze személyes vonatkozásai is voltak.

– **Ez utóbbiakról is tudhatunk részleteket?**

– Természetesen. A családommal a gödöllői Szentháromság-plébániatemplom közösségének aktív tagjai vagyunk. Így egyházközségünk üdvözlét is elvittem Rómába. Európai városokban ma sajnos ritkán épül új templom, és Gödöllő e ritka kivételek közé tartozik. Ezért Balogh Péter Piusz gödöllői premontrei apát, Piusz atya a lelkemre kötötte, hogy amikor találkozom Leó pápával, adjam át neki az újonnan felépült premontrei apátság egyik alapkövét. Ezt meg is tettem. Amikor a Szentatya meglátta a követ, megkérdezte tőlem, hogy kérek-e áldást rá. Meglepődött és örült, amikor azt válaszoltam, hogy az alapkövet neki hoztam ajándékba.

– **A pápai audiencián túl más vatikáni programon is részt vett?**

– Nagyon fontos volt Renzo Pegoraro atyával, a Pápai Életvédő Akadémia (PÉA) elnökével való találkozásom is. A Szent II. János Pál pápa által létrehozott intézmény legfőbb feladata, hogy megfelelő kontextusba helyezze a modern kor kutatási eredményeit és a Katolikus Egyház tanítását. Az akadémia elnökével több kérdésről tárgyaltunk, egyebek mellett a mesterséges intelligencia (MI) felhasználásának módjáról is egyeztetünk. A PÉA deklarációjának e témára vonatkozó alapvetése az, hogy ne személyesítsük meg az MI-t. Mi, magyarok gyakorlati módon járulunk hozzá ehhez a területhez: egymillió dollárral támogatjuk a Washingtoni Katolikus Egyetem és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem kutatásait a mesterséges intelligencia etikus használatával kapcsolatban. Harmadik félként meghívtam ebbe a projektbe a Pápai Életvédő Akadémiát is. Megemlítem még, hogy a megújult hazai kutatási hálózat létrehoz egy olyan kutatóközpontot, amely a modern technológi-

ának a keresztény elvek szerinti használatát vizsgálja, többek között az egészségtudomány területére vonatkozóan. Ebből is látszik, hogy Magyarország elkötelezett a keresztény oktatás mellett. A Pápai Életvédő Akadémia elnökével folytatott beszélgetésnek emellett markáns része volt a magyar családpolitika is.

– **Ez hogyan került előtérbe a tárgyaláson?**

– Az életvédő akadémia elnöke rendkívül tájékozott volt a magyar családügyi intézkedésekkel kapcsolatban. Szinte magától értetődően merült fel ez a téma. Egyrészt annak alapján, hogy napjaink Európájában mi vagyunk az egyedüli modern keresztény kormány, és Magyarország a teremtett világ rendje szerinti családok mellett áll ki. Hazánkat ezért elítélik Európában, pénzügyi szankciókat alkalmaznak ellene, mi mégis szilárdan kitartunk az említett értékek és a családok mellett. Egyébként nemcsak elvekben vagy a szabályozásban tesszük ezt, hanem az

anyagi biztonság terén is. Amikor a munkavállalás, a családalapítás, a gyermekvállalás egymást erősítő támogatását helyezzük a középpontba, akkor a keresztény tanítás elvei jelennek meg az intézkedésekben. A házasságkötések növekvő száma mellett Magyarországon sikerült ötven százalékkal csökkenteni az abortuszok és negyven százalékkal a válások arányát. Azt kell mondanunk, hogy a családokat védő politikát alakítottunk ki, és ezt emeljük nemzetközi szintre, amikor például együtt gondolkodunk az USA-val, amely szintén a családot tekinti a társadalom alapegységének. Ugyanakkor figyelünk a fiatalokra is, ennek példája az új Otthon Start program, amelynek igénylésénél nem feltétel a házasság, de aztán tovább lehet kombinálni ezt a CSOK Plusz vagy a Falusi CSOK programokkal. Azt gondolom, ez figyelemre méltó a jelenlegi, individualizálódott társadalmakat nézve. Örömmel említem meg a családtámogatási intézkedéseket, amelyek révén félmillió édesanya SZJA-mentes lesz, és amelyek keretében a családi adókedvezményt megduplázzuk, s minden második gyermekes családnak új otthont tudunk biztosítani. Az idősebbek melletti kiállítás is része ennek a családpolitikának.

A PÉA elnökével mindemellett természetesen a béke és a biztonság kérdéséről is beszélgettünk. Mi Magyarországon pedig nemcsak békét, hanem békességet szeretnénk, ebben az irányban vagyunk elkötelezettek.

– Említette, hogy tárgyaltak a mesterséges intelligencia használatával kapcsolatban. Hogyan látja a család és az oktatás összefüggéseit a digitalizáció korában, különösképpen a gyermekek, fiatalok védelme terén?

– Amikor a mobiltelefon-használat korlátozása, kordában tartása elindult Magyarországon, óriási ellenérzések voltak ezzel kapcsolatban. Mi nem azt mondtuk, hogy a digitális eszközöket nem szabad használni, hanem azt, hogy első sorban tanulásra használjuk, és ne a figyelem elszívására. Egyébként Olaszországban is hasonló szabályozást vezettek be. Büszkén említem meg a hazai Déryné programot, amellyel együttműködésben egy új mentálhigiénés, prevenciós, a digitalizáció veszélyeit mérséklő programot indíthattunk el: a Láss.

Hallj. Érts kampányba Gödöllő környékén gyógyszereszként magam is bevonódom, az egészségprevenció kapcsán tartok előadásokat. A program másik neve: Ne bánt, világ; alapvetően a másik emberre figyelésről, a szeretetről szól: lásd, halld, értsd meg a másikat, hiszen digitalizálódó világunkban gyorsan elszigetelődünk egymástól, pedig az osztályokban, a közösségekben, a csoportokban elengedhetetlenül szükséges a másakra való odafigyelés. A drámapedagógia, a színház, a művészet módszereivel, illetve a mobiltelefon-függőségről, a szerfüggésről szóló egészségprevenció előadásokkal tudunk előrelépni ezen a területen. Mindezt azért hozom szóba, mert ebből is látszik, hogy a magyar oktatás és az oktatási rendszer kifejezetten figyel ezekre a szempontokra.

A felsőoktatásban megjelennek a közösségeket, a diákokat támogató programok, amelyeket a covid és a digitalizáció okozta nehézségek miatt indítottunk el. Ilyen például a felsőoktatás szintjén a kormányzati kezdeményezésre életbe lépett hallgatói életút-támogató pályázat. Ugyanakkor a szakképzésben is figyelmet fordítunk a közösségformálásra. A magyar oktatás sajátja ez a szemlélet. Azt is látnunk kell, hogy tudatos döntés eredményeként a felsőoktatási intézmények körében az elmúlt bő egy évtizedben erősödött az egyházi fenntartás. Jelenleg az egyetemisták tizenkét százaléka tanul egyházi fenntartású felsőoktatási intézményben, ez néhány évvel ezelőtt hat százalékról indult. Több mint hatvan százalékuk a Pázmányra jár, több mint tizenegyzes a hallgatói létszám. De kilencezer diákkal ott van az egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetem is, amely valahol személyes büszkeségem is; Ternyák Csaba érsek úrral és a rektor asszonnyal közösen sokat dolgoztunk azon, hogy az egri katolikus egyetem a tanárképzés egyik bástyája legyen.

– Mindkét intézmény jelen volt a nemrég megrendezett Educatio kiállításon. Milyen tapasztalatokat szerzett a rendezvényen, ahol a Kérdezd a minisztert! programon Önnel is találkozhattak a diákok?

– Szeretek a fiatalokkal beszélgetni, ez a létem egyik alapja, hiszen semmelweises egyetemi professzorként is hozzászóltam ehhez. Örülök, amikor a hallgatók kér-

désekkel bombáznak. A Kérdezd a minisztert! is ilyen esemény, ahol akár ötleteket, jó gondolatokat is kaphatunk a kérdezőktől, és lehet eszmét cserélni, vitázni is. Az Educatio kiállításon látszott az egész megújult felsőoktatás lényege: verseny zajlik a fiatalokért. Ha pedig verseny van, akkor jobb az eredmények, ha jobb az eredmények, sikeresek a fiatalok. Büszke vagyok arra, hogy választási lehetőséget tudunk adni a fiataloknak. Kiváló egyetemeink vannak, a Pázmánynak külön gratulálok, hiszen a világ harmincezer egyetemét felölelő tavalyi rangsort nézve benne van az első öt százalékban, ez nagyon szép eredmény.

– A katolikus egyetemeknek is talpon kell maradniuk a versenyben.

– Igen, természetesen, ugyanakkor az értékrend vállalása a legfontosabb.

– A kultúra területén is napirenden vannak értékrendi viták.

– Így van, s a magyar kormány e téren sem rejti véka alá a szempontjait. Ahogy egyértelmű számunkra, hogy a teremtett világ szerinti családok mellett állunk, ugyanúgy az Alaptörvényben is megvalljuk keresztény kultúránkat, amely a magyar nép és nemzet hagyományán alapszik. Ezt a nemzeti örökségünket, kincsünket nemzedékről nemzedékre tovább kell adnunk. Ez a csodálatos magyar kultúra határokon át ível, és amikor mi kultúrát támogatunk, fontos döntési szempontunk, hogy a magyar kultúrát támogassuk és azokat az alapvető értékeket,

amelyek a keresztény kultúrában megfogalmazódnak. A mindent eltörölni akaró woke-ideológia – amely Európa-szerte eluralkodott – azokkal az alapvetésekkel megy szembe, amelyek Európát Európává tették. Ez a három pillér a zsidó–keresztény kultúra, a római jog és a görög filozófia. Hová lesz Európa, ha a keresztény kultúra megszűnik? A zéró kereszténység Európa önfeladását jelentené.

Azt látom, hogy sokan félreértik, vagy tudatosan félreértelmezik a kultúra szabadságát. A kultúrának szabadnak kell lennie, de a szabadság másokat kirekeszt, kizár. A szabadságot támogatjuk, a szabadság viszont szembemegy

az értékekkel. Mi kultúrákedvelők vagyunk, az Európai Unió átlagának dupláját fordítjuk a kultúra finanszírozására. A Csoóri Sándor program keretében a teljes Kárpát-medencére kiterjedően két és fél milliárd forinttal finanszírozzuk a néphagyományok erősödését. A támogatottak több mint harminc százaléka külföldi. De például ötszázmillió forinttal támogatjuk a vallásos könnyűzenei produkciókat, gitáros zenekarokat, énekkarokat, rendezvényeket. Háromszázötven település orgonája tudott megújulni a támogatásunkkal. Egy hazaszerető, patrióta, modern keresztény kormány tudatos értékállaláson alapuló döntései ezek, legyen szó felsőoktatásról, szakképzésről, ifjúságpolitikáról, családügyről, kultúráról vagy tudományról.

Körössi László
Fotó: Lambert Attila

A média feladata a tiszta beszéd

Király Eszter kapta a Szalézi Szent Ferenc-sajtóösztöndíjat

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) nevében Székely János szombathelyi megyéspüspök, a testület elnöke adta át az újságírók védősztentjéről elnevezett sajtóösztöndíjat Budapesten, a Központi Papnevelő Intézet (KPI) dísztermében január 21-én. Az idei kitüntetett Király Eszter, a Váci Egyházmegye munkatársa.

A Szalézi Szent Ferenc-ösztöndíj átadását a szokásoknak megfelelően szentmise előzte meg az Egyetemi (Kisboldogasszony-)templomban, melynek főcelebránsa Székely János szombathelyi megyéspüspök, az MKPK elnöke volt. Koncelebráltak: Marton Zsolt váci megyéspüspök; Kuminetz Géza, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora, valamint Németh Gábor, az MKPK titkárságának irodaigazgatója és Szabó Gábor, a KPI prefektusa. A szentmise elején Székely János köszöntötte az egybegyűlteket, kiemelten a díjazott újságírót, Király Esztert és családját. Így fogalmazott: a média és a sajtó hatalmas erővel bír. Képes valódi értékeket közvetíteni, de alkalmas a rombolásra is.

Terjeszthet felszínes tartalmakat, fél igazságokat és zűrzavart,

ugyanakkor lehetőséget ad arra is, hogy igazi kincsek jussanak el az emberekhez. Ezek a kincsek az igaz, a szép, a jó és a szent értékei, amelyek – a középkori gondolkodás szerint – elválaszthatatlanok egymástól. Ami nem igaz, az nem lehet jó és nem lehet szép sem. Fontos, hogy a média ezt a küldetését teljesítse: az igazságot szolgálja, a szépet és a jót közvetítse, az ember valódi kiteljesedését támogatva.

A főpásztor homíliájában a média küldetéséről gondolkodtatott el. Korunkban tragikus értékvesztésnek vagyunk tanúi: a szavak jelentése egyre inkább szubjektív, egyre kevésbé körülhatárolhatóvá válik, holott a szónak az objektív igazságban kell gyökereznie, nem válhat pusztán vélemények eszközévé, csak akkor szolgálja ugyanis az értelmes párbeszédet.

Ha megszűnik az értelmes párbeszéd lehetősége, „vélemény-diktatúra” érvényesül. Ebben a helyzetben a sajtónak különleges felelőssége van: kimondani az igaz szavakat, tisztán és bátran.

A történelem újra és újra megmutatta, hogy az igazságnak ereje van. A püspök a szentmisében felolvasott szentírási részből (1Sám 17,32–33.37.40–51) Dávid és Góliát küzdelmét állította példaként: a pásztor apró parittyakövekkel győzött az óriás katona ellen. Ezzel állította párhuzamba Szent II. János Pál pápának krakkói érsekként folytatott küzdelmét a Nowa Huta-i templomért, amelynek építését a munkásnegyedben megtiltotta

a kommunista hatalom. Karol Wojtyła Krakkó külvárosában szentmisét mutatott be a szabadtéren, és emberek tízezrei jöttek össze vasárnapról vasárnapra. A médianak köszönhetően elterjedtek ennek fényképei az egész világon, a hatalomnak végül engedélyeznie kellett a templom megépítését. „Dávid parittyakövei a rózsafüzér szemei” voltak, az imádság győzött – mutatott rá Székely János.

A szertartás után került sor a sajtóösztöndíj átadására a Központi Papnevelő Intézetben, a szeminárium egykori növendékéről, Boldog Bogdánffy Szilárd vértanú nagyváradi püspökről elnevezett termében.

Az újságírói hivatás megbecsülésének jeléül a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2001-től minden évben ösztöndíjjal támogatja a média egy-egy munkatársát a keresztény értékrend szakmailag megalapozott és hiteles képviseletének elősegítéséért. 2026-ban a Szalézi Szent Ferenc-ösztöndíjat a jelölések alapján a püspökök testülete Király Eszternek, a Váci Egyházmegye munkatársának adományozta.

Király Eszter munkásságát méltatva a főpásztor azt hangsúlyozta, sokfajta módon felmutatja a család, a hit és a szeretet értékeit egy olyan környezetben, melyben a médiában a feszültség, a zűrzavar, a vádaskodás uralkodik, a másoknak a besározásától hangos, holott vágynánk „valami mélyebbet, többet, igazi értéket, ami a társadalmunkat erősíti, a teljesebb emberséget szolgálja”.

Király Eszter köszönő szavaiban háláadás és tanúságtétel fogalmazód-

dott meg. Vallomásában arról szól, hogy az elismerés nem elsősorban szakmai teljesítményének szól, hanem annak, hogy Isten irgalmas szeretettel fordult élete törekény, hibákkal teli részei felé.

Beszédében külön hangsúlyt kapott a sajtó felelőssége: sok olyan kollégáról tett tanúságot, akik a szelíd tárgyilagosságot, a reményközpontú tájékoztatást és az emberi méltóságot emelő tartalomkészítést választják. Olyan újságírókat emelt ki, akik hangot adnak a kirekesztetteknek, és a tények ismeretében szeretetre bátorítanak, szem előtt tartva, hogy a legfőbb „vezető hír” Jézus Krisztus örömhíre. Az oklevél a megbízólevél – hangsúlyozta, az elismerés küldetését erősítve: hívás, hogy „gyors legyek a hallásra, és minden szavamat és írásomat szeretet vezesse”.

Székel János püspök adta át az emléklapot a díjazottnak. A *Magyar Kurír* felajánlásának köszönhetően az *Új Ember* kiadványaival is megajándékozták Király Esztert. A díjátadón közreműködött

Hegedűs Endre Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zongoraművész és zenepedagógus Bach, Chopin és Bartók műveivel.

A törődés kultúrája

Empatikus, kreatív és hiteles – Király Esztert ezekkel a jelzőkkel illetik leggyakrabban pályatársai és olvasói. Újságírói munkásságát a kíváncsiság és a nyitottság határozza meg, érdeklődése sosem tolakodó, figyelme mindig az emberre irányul. Magyartanári végzettségét magas színvonalú írásaiban kiválóan kamatoztatja, legyen szó portréről, interjúról, esszéről vagy személyes hangvételű írásról.

Cikkeiben és beszélgetéseiben következetesen az embert szeretné megmutatni: örömeivel, fájdalmaival, küzdelmeivel és győzelmeivel együtt. Különösen közel állnak hozzá a családi élethelyzetek, a szülői hivatás kérdései, amelyekről nemcsak érzékenyen, hanem időnként saját tapasztalatait is vállalva ír. Írásaiból olyan történetek bonta-

koznak ki, amelyek a segítőkészség, az áldozatvállalás és az emberszeretet erejéről tanúskodnak.

Eszter lendületes, nyitott személyiség, kiváló kapcsolatteremtő képességgel. Munkáját szolgálatként értelmezi: mások felé fordulásként, amelyet ő maga a „törődés kultúrájaként” fogalmaz meg. Ebben a szemléletben saját adottságai és tehetsége révén van jelen, következetesen és hitelesen.

Tehetségét pályája elején is elismerték: egyik első médiaprojektjéért 2018-ban elnyerte a Média a Csaláért Díjat. Az elmúlt években már zsűritagként is közreműködött a díj odaítélésében, tovább erősítve szakmai elköteleződését a család- és értékközpontú médiatartalmak iránt.

Hitvallása szerint munkájának hátterszágát az Istenbe vetett hite adja. Ez a belső tartás és lelki megalapozottság érződik megszólalásain, írásain és beszélgetésein egyaránt. Április óta a Váci Egyházmegye *Lélekjelenlét* podcastjének egyik műsorvezetője. Lelkiismeret-

tesen készül az adásokra, és kedves, megnyerő személyiséggel olyan bizalmi légkört teremt, amelyben a kényesebb témákról is őszintén, egyszerűen tudnak megszólalni az interjúalanyok.

Eddigi pályafutása során számtalan cikk, esszé és interjú született a tollából. Verses mesekönyvét a *Magyar Kurír* – az Új Ember kiadványok sorozatban – jelentette meg, verseit pedig szerzői oldalán, a közösségi médiában osztja meg az olvasókkal. Ezek az alkotások egyben tanúságtételek is: egy világra és Istenre nyitott, befogadó, a szépre rácsodálkozó, a teremtés iránt hálát érző ember megszólalásai.

Király Eszter férjével Budapesten él, egy kislány édesanyja. Életének ez a szakasza nemcsak személyes boldogságot, hanem újabb ihletforrást is jelent számára – az emberi történetek iránti érzékenysége így tovább mélyül, gazdagítva újságírói és alkotói munkásságát.

Trauttwain Éva
Fotó: Lambert Attila

Ferences öröme

Jubileumi koncert az autizmussal élőkért

A Zeneakadémián január 22-én 19 órától tartották a jubileumi ferences jótékonyági koncertet, melyen ezúttal a ferences zenészekből és barátaikból álló FRATRES Ferences Kórus és Zenekar, valamint a Szent Angéla-iskola kórusai léptek fel. Gregorián énekek, kórusművek és hangszeres kompozíciók egyaránt megszólaltak az esten, kibontva a négy ferences jubileum tartalmát.

Az est fővédnökei: Sulyok Tamás köztársasági elnök és Erdő Péter bíboros, prímás. Eddig tart a hivatalos beszámoló. A ferencesek meghívására családom valamely tagjával évről évre részt veszünk a Zeneakadémián rendezett jótékonyági koncerten, melynek bevételeivel a Gyöngyösön és Karácsondon működő Autista Segítő Központ (ASK) gondozottjait és programjait támogatja a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány. A programhoz való különös kötődésem onnan ered, hogy egykori esztergomi ferences gimnáziumi prefektusomnak, a 2022-ben elhunyt Szabó József OFM-nek szívügye volt az ASK és annak gondozottjai. Akárhányszor mesélt róla, akár életének utolsó szakaszában, amikor testi szenvedése már igen a földhöz kötözte, mindig tűz égett a szemében, és szárnyalt. Az elmúlt évek

során minden alkalommal kiváló művészek és együttesek tették felejthetlenné az estét, többek között Szalóki Ági, Szakcsi Lakatos Béla, Sárkány Péter, Harcsa Veronika, Bogányi Gergely, Balázs János, Várdai István, a Budapest Jazz Orchestra, a Szent Efrém Férfikar, Dés László, Kokas Katalin és Kelemen Barnabás, a Söndörgő együttes, Hegedűs Endre...

Tavaly az év vége közeledtével értesültem arról, hogy ezúttal a ferencesek és a Szent Angéla-iskola kórusai fognak zenei szolgálatot adni. Picit meg is ijedtem, azt gondoltam magamban – a ferencesek és az iskola iránti minden tisztelettel és rajongással a szívemben –, hogy ezúttal valami – pestiesen szólva – „cukiság” készülődik, valami, ami kedves élményt jelent majd a hallgatóságnak, de nem feltétlenül repíti a magas zenei kultúra hegyormaira. De kellemes csalódás ért, mindjárt a tegnapi koncert elején.

Amikor felcsendültek az első zeneművek, amikor a kórus is megszólalt, a legmagasabb zenei élményt élhették át mindazok, akik megtöltötték a Zeneakadémia nagytermét. Sőt, ennél is többet kaptak. Igazi örömenélésben volt része a közönségnek. Együtt éltek a zenészek és a kórusok,

felejthetetlen zenei és lelki élményt nyújtva mindenkinek.

Négy téma – magas színvonalon

A koncert négy tematikus részre tagolódott, melyek az elmúlt három év és az idei esztendő jubileumait idézték fel: Grecciói karácsony, Stigmatizáció, Naphimnusz, Transzitus. Ezek alkotják Assisi Szent Ferenc életének főbb, ünnepelt pilléreit. Könnyű lett volna elkövetni azt a hibát, hogy túl keveset, esetleg túl sokat ad ez a négyes felosztás vagy akár az egyes részeket „megszakító” felolvasás Celanói Tamás életrajzából. A Szent Ferenc életét, annak főbb eseményeit, jeleneteit

közel hozó szövegrészek azonban annyira a helyükön voltak, hogy jobbat nem is kívánhatott volna az ember.

Ez nagyrészt Kardos Csongor ferences szerzetes jól érthető, szép felolvasásának volt betudható. Neki köszönhetjük nem utolsósorban a *Naphimnusz* legújabb fordítását is. Az est különlegességéhez nagyban hozzájárult, hogy hús-vér ferencesek is megmutatták zenei kvalitásaikat: a FRATRES Ferences Kórus és Zenekar soraiban Szoliva Gábor (csembaló és orgona) és Krupp Lajos (hegedű) nyújtott kimagasló zenei szolgálatot. Különös meglepetés volt, hogy olyan művészek is csatlakoztak az esthez, mint

Osztrosits Éva fiatal hegedűművész, aki tehetségével és virtuóz játékával tavaly Rómában is kitűnt a pannoni bencések jubileumi koncertjén, melyet az Aventinus-dombon található Sant'Anselmo-bazilikában tartottak.

Természetesen a Ménesi Gergely vezényletével színpadra lépő valamennyi művész – Kapor Andrej, Kökény Eszter (hegedű), Osztrosits Éva (hegedű, brácsa), Kurgyis András, Fazekas Tamás (brácsa), Baranyai Barnabás, Agárdi Eszter, Zétényi Tamás (cselló), Lukácsházi István (nagybőgő), Kercza Asztrik, Horváth Veronika (blockflöte) – óriási elismerést érdemel. A Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium Semjénne Menus Gabriella, Sirákné Kemény Kinga és Schnell Máté vezette kórusaihoz több kiváló énekes szólóista csatlakozott: Patak Zita, Sirákné Kemény

zenekar, Szefcsik Boldizsár timpanissal kiegészülve is hozzájárult a sikeres estéhez.

A legfőbb Szép

Az igazi öröme hatása magasba emelkedett a jelenlévők szíve, s valamiképpen még a nagyterem szecessziós növényi ornamentikái és egyéb díszai is hozzájárultak a magával ragadó élményhez: a sok szépség együtt a legfőbb Szépre irányította a figyelmünket. Ebben az elragadtatásban Berhidai Piusz tartományfőnök köszöntő szavai mutattak irányt: Szent Ferenc lelkületét átélve, s hálát adva a szeráfi atyáért, tekintetünket fordítsuk a szükségét szenvedők, testvéreink, az autizmussal élők felé!

Azoknak, akik csatlakozni szeretnének ehhez az élményhez, nincs nehéz dolguk. A 800 éves ferences jubileum idén ért a csúcspontjára,

Kinga, Gaál-Wéber Ildikó és Heim Mercédesz. Bariton szólót énekelt Kóta Quirin OFM, Deák Péter tenort és Kőröshegyi László basszust. Mégis: a gyermekek jelentették azt a bizonyos pluszt, ami az addig is szépét még szebbé tette, s ami a közöttünk sátrat verő, megtestesülő Ige titkához való közellépést a leginkább segítette.

Sirákné Kemény Kinga karnagy vezetésével valódi, teljes élménnyé formálódott minden ének és zenei hang. A kórus tagjai csodálatos teljesítményt nyújtottak, minden zeneiskola által megirigyelhető színvonalon énekeltek. S hab volt a tortán, hogy egy-egy ének erejéig – rangtól függetlenül – számos ferences (házfőnök, rendfőnök és egyszerű szerzetes testvér) is csatlakozott a produkcióhoz. És arról sem szabad megfeledkezni, hogy a Sonatores Pannoniae barokk fúvós

s ehhez kapcsolódva XIV. Leó pápa jubileumi évét és teljes búcsút hirdetett a következő év január 10-éig. Itt van tehát a testvéri, felebaráti jócselekedetek ideje. A Poverello példája nyomán közelebb léphetünk egymáshoz és Istenhez.

Aki támogatni szeretné a ferencesek segítő szolgálatát, banki átutalással küldheti el adományát a Ferences Rendtartomány számlaszámára: 11600006-00000000-28408844
Közlemény: ASK
SWIFT kód: GIBAHUHB
IBAN: HU8411600006-00000000-28408844
Banki szolgáltató: Erste Bank Zrt.
H-1138 Budapest, Népfürdő utca 24-26.

Kuzmányi István
Fotó: Moldoványi Barnabás/
Ferences Média

Váci Egyházmegye A pápa elfogadta Varga Lajos lemondását a segédpüspöki tisztségéről

Miután betöltötte hetvenötödik életévét, Özszentsége XIV. Leó pápa elfogadta Excellenciás és Főtisztelendő Mons. Varga Lajos Sicca Veneria-i címzetes püspök lemondását a Váci Egyházmegye segédpüspöki tisztségéről – olvasható az Apostoli Nunciatúra január 25-én kiadott rövid közleményében.

Köszönet a püspök szolgálatáért

Székelly János, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke közleményben mondott köszönetet Varga Lajos püspök szolgálatáért.

„A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és egész katolikus közösségünk nevében hálásan köszönöm Varga Lajos püspök atya húszéves püspöki szolgálatát. A Váci Egyházmegye általános helynökeként és az Országos Katolikus Gyűjtőközpont igazgatójaként rengeteget tett művészeti és kulturális értékeink megóvásáért, megismertetéséért, egyházi könyvtárainkért és múzeumain-

kért, annak az igazi szépségnek a szolgálatáért, amely elválaszthatatlan a jótól, az igaztól és a szenttől.

De köszönöm hiteles főpásztori szolgálatát is, amellyel a liturgia méltó megünneplését, a megalapozott és mély tanítást, az egyházmegye ügyeinek odafigyelő és bölcs intézését végezte évtizedeken át. Püspöki jelmondata arra figyelmeztet, hogy az órállónak mindig a magasban kell állnia (Speculator semper in alto stat).

Köszönjük Varga Lajos püspök atyának, hogy mindig az isteni igazságok, az isteni kegyelem és szépség magasából igyekezett szólni, cselekedni, utat mutatni. Kívánjuk, hogy továbbra is ott állhasson a Messter közelében, és közvetíthesse az ő fényét, kegyelmét, szépségét és igazságát” – olvasható a közleményben.

Forrás:
MKPK Sajtószolgálat
Fotó: Lambert Attila
(archív)

Futásodat elvégezted...

Újratemetették a vértanúhalált halt Hummel Kornél atya hamvait

A budapesti Rózsafüzér Királynéja-templomban január 19-én tartották az 1945. január 17-én vértanúhalált halt Hummel Kornél, a vakok lelkipásztora hamvainak újratemetési szertartását, Erdő Péter bíboros, prímás és a Nemzeti Örökség Intézetének engedélyével. A bíboros felkérésére Süllei László, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye általános érseki helynöke, a Mátyás-templom plébánosa mutatott be szentmisét.

A szertartás kezdetén Bieber Mária, az Együttlátók Alapítványának elnöke köszöntötte a megjelenteket. Emlékeztetett rá: nyolcvanegy évvel ezelőtt temették el Hummel Kornél római katolikus papot, a vakok lelkipásztorát, a szeretet áldozatát a Hermina-kápolna kertjében. Ma, 2026. január 19-én pedig „hazaérkeztek a hamvai”, ide Zuglóba, a Rózsafüzér Királynéja-templom urnatemetőjébe.

Ezt követően Bajnóczi Veronika ismertette a mártírhálált halt lelkipásztor életének főbb eseményeit. Hummel Kornél 1907. január 12-én született Budapesten. 1925.

szeptember 18-án kezdte meg papi tanulmányait az esztergomi szemináriumban. „Teljesedett tehát szíve vágya, hogy elkezdhesse közelebbi előkészületét az oltár szolgálatára. Isten derék papja kívánt lenni.” Egyszer azt mondta: A papi élet velejárója a kereszt – Krisztus keresztyének felvétele.”

1929. június 29-én szentelték pappá. Szent Péter és Pál ünnepe volt ekkor, és neki csak piros színű kazula jutott. „Boldogsággal töltötte el, hogy a vértanúk ünnepén az ő ruhájukban szentelheték pappá, és úgy érezte, hogy testvérükké fogadták.” 1929. július 1-jén, Krisztus Urunk szentséges Vére ünnepén mutatta be első szentmiséjét a vértanúk színében, a Damjanich utcai regnumi kápolnában.

Szolgálati helyei: Balassagyarmat, Zugló, Terézváros. 1935-től haláláig a vakok papja volt, Zuglóban, a Vakok Intézetében szolgált és segítette látássérült lelkigondozottjait. Budapest ostroma idején, 1944 karácsonyán a XIV. kerületi Szabó József utcából beköltözött a Vakok Intézetébe,

ahol minden erejével segítette a rászorultakat.

1945. január 17-én egy szovjet katona betört az intézet udvarába, ahol egy látássérült nőre támadt. Az ott lévők azonnal Kornél atyát hívták, hogy mentse meg a veszélybe került nőt. Kornél atya a gyóntatást félbehagyva azonnal a segítségére sietett. Amikor odaért, a nő és a szovjet katona közé állt. Ekkor a katona szíven lötte őt. Hummel Kornél atya a lövést követően kétszer jól hallhatóan, hangosan, harmadszor a szája mozgásával a „Deo Gratias” szavakkal áldotta az Istent. Ezek voltak utolsó szavai. Még az esti órákban elhunyt. Meszlényi Antal *Magyar szentek és szent életű magyarok* című könyvében kiemeli: a vértanú lelkigondozottjai halá-

la estéjén köréje térdepeltek, és együtt elimádkozták a rózsafüzért.

Hummel Kornél titokban mentette az üldözötteket, nappal sebesülteket ápolt, este pedig a gyóntatószék rácsai mögött adott békét a meggyötört lelkeknek – emlékeztetett beszédében Süllei László. A szónok kiemelte: Kornél atya példája ma is tanít: bátorságra, figyelemre, arra a hálára, amely még a halál árnyékában is képes Istenhez fordulni.

A szentmise után Erdő Péter bíboros, prímás megbízottjaként Süllei László, a vele koncelebráló paptestvérek és a hívek kíséretében végső nyughelyére helyezte Hummel Kornél hamvait a templom urnatemetőjében.

Bodnár Dániel
Fotó: Thaler Tamás

Életünkkel valljuk meg Krisztust!

Fogadalmi ünnep Szombathelyen

Szent Fábian pápa és Szent Sebestyén vértanú január 20-i emléknapja és a város január 19-i fogadalmi ünnepe alkalmából Wimmer Roland apát-plébános mutatott be szentmisét január 18-án a szombathelyi Sárlos Boldogasszony-székesegyházban. A szentmisében az egyházközségi tanácsadó testületek tagjai és a város vezetői gyertyafelajánlással újították meg őseik közel 300 éves fogadalmát.

Az 1710–11-ben pusztító pestis elmúltával Szombathely előljáróssága és lakói fogadalmat tettek, hogy január 19-ét minden évben megünneplik, hálát adva azért, hogy ezen a napon elkezdett enyhülni a járvány a városban. Az ünnepi körmenetet és imádságot eleinte a fogadalmi kápolnában, később a székesegyházban tartották.

A idei fogadalmi szentmisén az egyházközségi tanácsadó testületek tagjai és a város vezetői gyertyafelajánlással újították meg őseik fogadalmát.

A szentmisén koncelebrált Kovács Ferenc és Járfás Ádám káplán; szolgálattal közreműködött Csupor Márton diakónus. Prédikációjában Wimmer Roland apát-plébános, gazdasági helynök a köszönetre irányította a figyelmet. Amikor a pestisjárvány idején őseink fogadalmat tettek, igaz hittel könyörögtek irgalomért és életért. A meghallgatott imádság emlékezete nem múltidézés, hanem élő tanúságtétel, hitvallás. Isten mindenkor az élet oldalán áll, figyel népe kiáltására. Nem hagyja magára azokat, akik benne bíznak – emelte ki a székesegyház plébánosa.

A két szent azt tanítja nekünk: a hit szolgálattá kell hogy váljon. A székesegyház falai pedig emlékeztetnek arra, hogy egy város hite nem magánügy, hanem közös kincs, amelyet őrizni kell, s továbbadni. Amit Isten irgalomból adott, azt nem felejtethjük el. Kérjük azt a kegyelmet,

hogy ne csak ajkunkkal, hanem életünkkel is megvalljuk Krisztust, az Isten Bárányát – buzdított szentbeszédében Wimmer Roland apát-plébános.

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye

Veszprémi Főegyházmegye

Boldog Bódi Mária Magdolna-portré és hálanapló a templomokban

Január 18-án a Veszprémi Főegyházmegye minden templomában elhelyezték Boldog Bódi Mária Magdolna hivatalos portréját és egy hálanaplót, amely a hívek személyes imádságainak, kéréseinek és hálaadásainak ad teret. Ez az egységes kezdeményezés nem csupán egy gesztus, hanem mély lelki tartalommal bíró meghívás az egész főegyházmegye számára.

Boldog Bódi Mária Magdolna arcképe nem pusztán emlékeztet egy fiatal vértanú életpéldájára. A hívek Magdi mosolyában Krisztus arcának szelídségével találkozhatnak – azzal a szeretettel, amely nem vonul el a szenvedés elől, hanem jelen van benne, és átalakítja azt. A kép így válik csendes tanúságtételle arról, hogy a szentség nem rendkívüli élethelyzetek kiváltsága, hanem a mindennapokban megélt hűség gyümölcse.

A képek mellé kihelyezett hálanaplók lelki küldetést hordoznak.

Ezek a füzetek arra hívják a híveket, hogy ne csak kérjenek, hanem észrevegyék és megfogalmazzák mindazt a jót, amit Istentől kapnak, és amelyet Boldog Bódi Mária Magdolna közbenjárásához kapcsolnak. A leírtak egymást erősítő tanúságtételekké válnak: megmutatják, hogy Isten ma is cselekszik, meghallgat, vezet és gyógyít.

A hálanapló egyben közösségi emlékeztet is. Ahogyan Magdi maga is naplót vezetett, úgy most a főegyházmegye közösségei együtt őrzik meg a kegyelmi tapasztalatokat. Ezek a bejegyzésekben foglaltak nem maradnak elszigetelt, személyes élmények: a szentek közösségében összekapcsolják a híveket egymással, és megerősítenek a hit útján.

A hálanaplók lelkipásztori jelentősége túlmutat a jelenen. Az Egyház hagyománya szerint a boldoggá avatás a szentté avatás felé

vezető út egyik fontos állomása. A rögzített imameghallgatások és kegyelmi tapasztalatok a későbbiekben a szenttéavatási eljárás során is szolgálhatják az Egyházat, miközben már most segítik a híveket abban, hogy tudatosan figyeljenek Isten működésére saját életükben.

Boldog Bódi Mária Magdolna portréja és a hálanaplók közös lelki kezdeményezése arra emlékeztet, hogy a szentek örökösei vagyunk, és a szentségre való meghívás ma is élő valóság a főegyházmegyében.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Élet

Egy bibliai szó rövid története (5. rész)

A Dallasban élő Lelóczky Gyula Donát ciszterci szerzetes írását folytatásban közöljük.

Emberi értelmünk a maga korlátozott-ságával a nagy igazságoknak csak egy bizonyos pontjáig képes behatolni; azon túl nem mehetünk, csak a mindentudó Isten ismeri teljes mélységüket, ezért nevezzük őket isteni misztériumoknak.

Ezzel a felfedezéssel azonban keresésem még nem ért véget. Az a körülmény kezdett izgatni és ugyanakkor bántani, hogy ebben a nagyszerű valóságban csupán mintegy kétezer éve részesülhetnek a lelkek, azaz Isten Fiának megtestesülése, a Názáreti Jézus eljövetele óta, mivel az ember csak Jézus Krisztus misztériumai, elsősorban az ő szenvedése, halála és feltámadása, azaz a húsvéti misztérium révén kapja és

kaphatja meg az örök életet, Isten gyermekévé válását, a Szentháromság közösségében megélt életét. De mi történt előtte?

Gondolataimban visszamentem egészen a teremtés kezdetéig. Amikor Isten az embert megteremtette, jóságában természetes adományok sokaságával, bámulatos testi és lelki szépséggel, tehetségek gazdag csokrával a maga képére és hasonlatosságára alkotta meg, s értelemmel és szabad akarattal ruházta fel. De Isten a teremtés koronájának mindezekén túl meg akarta adni ajándékainak természetfeletti csúcsát is, az isteni természetben való részesedést, úgy, hogy az ember Isten szentháromságos boldog életében részt vehessen. Ennél többet ember soha nem kaphat. Az első emberpár nemcsak csodálatos természetes adományok birtokosa volt tehát, hanem természetfeletti kegyelmi ajándékban is részesült: Isten barátjaként és

gyermekként az ő legközelebbi, legbensőbb közösségében élhetett.

Ám röviddel az ember megteremtése után borzalmas, kozmikus tragédia következett be. Ős-szüleink Isten adta értelmükkel, szabad akaratukkal felláztak az Úr ellen, és rebellis engedetlenséggel a saját istenükké akartak válni. Ezzel a tragikus lépéssel elvesztették Uruk legnagyobb ajándékát: a barátságot Istennel, s azzal együtt az örök életet, az isteni életben való részesedést is. Isten lázadó ellenségeivé váltak. Bár mindenük megmaradt, ami az ember természetéhez tartozik, adottságaik, képességeik belső harmóniája darabokra tört, ezek egymás ellen lázadtak, s mindegyik a maga hegemoniáját akarta megszerezni. Sőt, az első emberpár a maga bűnével nemcsak az embert, de az egész teremtést is a pusztulás honávéra tette.

Az egy Istenhez együtt imádkozva

Keresztény–zsidó imaórát tartottak Budapesten

Az ökumenikus imahét nyolcadik napján, január 25-én, vasárnap 17 órakor a budapest-terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templomban keresztény–zsidó imaórát tartottak. Az eseményen ígét hirdetett Erdő Péter bíboros, prímás és Frölich Róbert, a Dohány utcai zsinagóga főrabija, könyörgéseket mondtak a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) tagegyházainak vezetői.

Jézus hűségéről, a szentségre hívó szentháromságos Istenről s az iránta való háláról szólt az allelujás ének a keresztény–zsidó imaóra kezdetén. Horváth Zoltán, az Avilai Nagy Szent Teréz-templom esperes-plébánosa az ünnepi alkalmon megemlítette, hogy a templomban tizennegyedik alkalommal rendezik meg a közös imaórát, amely XVI. Benedek pápa kezdeményezésére tartanak meg világszerte.

Ima szavakkal, énekkel, zenével

A közös imádságot Erdő Péter bíboros, prímás vezette, valamint

beszédet is mondott, ahogy Frölich Róbert, a Dohány utcai zsinagóga főrabija is. Az igei alapú imákat Farkas Gergely református lelkész, elnökségi tanácsos; Jaczkó Sándor görögkatolikus érseki helynök; Fischl Vilmos evangélikus lelkész, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) főttitkára, Khaled A. László metodista szuperintendens; Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke; Kriza János, a Magyarországi Unitárius Egyház püspöki helynöke; Ócsai Tamás, a Heted-napi Adventista Egyház Magyar Uniója elnöke; Földesi Tamás, a Magyarországi Pünkösdi Egyház elnöke mondta.

Horváth Zoltán külön köszöntötte „az egy Istenhez együtt imádkozó” keresztények és zsidók ünnepi alkalmán a zenei szolgálatot végző Fekete Lászlót, a Dohány utcai zsinagóga főkantort és Tóka Ágoston orgonaművészt, valamint az imaórák sorában első alkalommal szereplő Weiner Leó Katolikus Zeneiskola és Zeneművészeti Szakgimnázium ének- és zenekarát, továbbá a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola tanulóit és Sapszon Ferenc karnagyot.

Ervin Gábor vértanúsága

Az imaóra kezdetén Erdő Péter bíboros rövid könyörgést mondott, Isten áldását kérte a jelenlévőkre, majd ígét hirdetett a 69. zsoltárt idézve az *Ószövetségből*: „Ments meg, Istenem, a víz már torkomig ér, belesüllyedtem a mély iszapba, lábam nem talál talajt. A vizek mélyére kerültem, hullámok csapnak át felettem.”

A bíboros elmondta: „Nyolcvanegy évvel ezelőtt Budapesten végnapjait élte a nyilas terror. A bekerített városban folyt a védtelenek legyilkolása. Sok áldozat merült „a vizek mélyére”. Köztük embermentők is: a pesti oldalon Boldog Salkaházi Sára, Budán pedig egyházmegyénk fiatal papja, Ervin Gábor, akinek vagy a Duna-parti sortűz oltotta ki az életét, vagy már

élettelen testét dobták a Dunába 1944. december 3-án. Hiteles példaképre mindig nagy szükség van. Ezért kezdtük el tavaly Ervin Gábor boldoggáavatási eljárását.”

Ezután Ervin Gábor elmélkedéseiből olvasott fel. Többek közt az alábbi részt: „Hányszor tévelyedik el az ember épp a vallás nevében, és hányszor forgatja ki a szentet valódi mivoltából, hányszor űz belőle csúfot akaratlanul is. Minden jót hamisítanak. A vallásból eredő öröm is lehet hamis. Lehet csak hiúság, lehet beteges érzékenység, lehet önimádás és ridegség.” Megérthetjük Ervin Gábor szavait, ha arra gondolunk, hogy ugyanabban a városmajori templomban szokott misézni, ahol még Kun páter is fellépett időnként, bár el volt tiltva egyházi előjárói részéről – tette hozzá a bíboros.

Ervin Gábor így folytatta: A valástalan embernek lehetnek örömei, de nem lehet boldogsága. Az a teljes boldogsága, amit az jelent, hogy tudatosan is elfogadjuk Isten szeretetét...A vallás örömei nem olcsó örömek. Nem élvezhetjük

őket fél szívvel, fél lélekkel [...] A vallás egész lelket kíván. Ezt az egész lelket adhatjuk Istennek földi, e világi hivatásban, munkában is, de ne csodálkozzunk, ha valaki egész életében csak ezt az egyetlen keresi. Lehet Isten mindennél jobban szeretni, csak őt kívánni, s ő neki tetszeni a világban is.” Teljes szívből szeretni Urunkat, Istenünket, felebarátunkat pedig mint önmagunkat: ez a legfőbb életprogramunk és hitvallásunk. Erre adott példát Ervin Gábor kritikus, drámai időben, élete feláldozásával. Emléke nem csupán a múlt fájdalom és büszkesége, hanem szól a mának és a holnapnak is – tette hozzá beszédében a bíboros.

Erdő Péter beszéde után Pejtsik Péter *Klezmer miséjéből* hangzott el a *Kyrie eleison*, majd Frölich Róbert főrabbi lépett az ambóhoz. Beszédét azzal kezdte, amivel Erdő Péter bíboros befejezte: emlékeztette a jelenlévőket arra, hogy „1944 rettenetes hideg télén a nyilasok a Duna-partot kivégzőhelyként használták, zsidók százait lőtték bele a folyóba”.

A víz és annak Ura

A főrabbi rámutatott: *Mózes második könyve* kezdetén azt olvashatjuk, hogy amikor Izrael fiai megsokasodtak, a fáraó rabszolgáskorba süllyesztette őket, és elrendelte, hogy minden születendő fiúgyermeket dobjanak a Nílusba. „A folyó akkor is, és a múlt század közepén Magyarországon is a kivégzés eszköze volt. A zsidó legenda mesterei azt mondják, a fáraó varázslói, a mágusok azt jövendölték, hogy születik majd valaki, aki kiviszi a zsidókat Egyiptomból, de a víz lesz a végzete. A fáraó felmérte a helyzetet, a tömeggyilkosságot választotta. A mágusoknak aztán igazuk lett, de Mózesnek nem újszülöttként, hanem meglelt, felnőtt emberként lett veszte a víz. Mózes

hogy ne járjunk úgy, mint a fáraó. Imádkozunk azért, hogy kapjunk Istentől bölcsességet, megértsük, mi az, ami a javunkat szolgálja, s hogyan, mikor és kit kell bölcsen választanunk ahhoz, hogy továbbra is békés, áldott életünk legyen” – zárta beszédét Frölich Róbert. A továbbiakban a békességről, Isten hatalmáról, szeretetéről és a reményről szóló imákat mondtak a MEÖT tagesházainak képviselői, valamint ószövetségi prófétai könyvekből és zsoltárokból vett igei részek hangzottak el, kórusénekekkel, köztük taizéi dalokkal váltakozva.

A záróimádság keretében Fischl Vilmos evangélikus lelkész, a MEÖT főtitkára Assisi Szent Ferenc békehimnuszát (*Uram, tégy engem*

Fischl Vilmos evangélikus lelkész, a MEÖT főtitkára Assisi Szent Ferenc békehimnuszát olvasta fel

életét végigkíséri a víz motívuma: a zsidók vándorlása során például vízért könyörög, vizet intéz a gondjaira bízott zsidóknak, és végül az okozza a vesztét is: amikor vizet fakasztana, nem úgy beszél a közsiklához, ahogy Isten kérte, hanem kétségbeesésében kétszer is a sziklára sújt. De a víz életet is ad, s amikor az Úr kettéválasztja a tengert, a zsidó nép megmenekül az egyiptomiaktól – folytatta a főrabbi. – Mindebből látszik, hogy az ember léte ki van szolgáltatva a természet erőinek. Ezek az erők pedig nem tőlünk függenek, a teremő Isten mozgatja azokat a mi javunkra vagy okításunkra.”

Ne járjunk úgy, mint az egyiptomi fáraó!

A főrabbi így folytatta: „Fel kell ismernünk, hogy mi az, ami az életünket szolgálja, és mi az, ami nem! Meg kell tanulnunk helyesen értékelni a történeteket, a híreket, az információkat, mérlegelni,

a te békéd eszközévé...) olvasta fel a szent tranzitusának nyolcszázadik évfordulójára utalva, majd Horváth Zoltán plébános Isten megerősítő kegyelmét kérte az imaórák szervezésében tevékeny, kezdeményező, de jelenleg súlyos beteg házaspár, Szécsi József vallásfilozófus és felesége számára (Szécsi József a rabbiképző tanára, a terézvárosi plébánia hívő tagja – a szerk.).

Az imaóra további részében Fináli Gábor, a Hunyadi téri zsinagóga rabbija olvasott fel magyarul és héberül a 145. zsoltárból, elhangzott *A mindenség ura* kezdetű héber himnusz, majd Erdő Péter bíboros és Frölich Róbert főrabbi áldást adott a jelenlévőkre. Az ünnepi alkalom zárásaként elhangzott a *Sámuel* könyve 6. fejezetéből vett ároni áldás John Rutter *The Lord bless you and keep you* című művének megszólaltatásával.

K. L.

Fotó: Merényi Zita

A kegyelem kiteljesedő csodája

Húszéves a hazai Mária Rádió

Könyvbemutatót és kerekasztal-beszélgetést rendeztek a Mária Rádió magyarországi elindulásának huszadik évfordulója alkalmából január 17-én. Az ünnepen Erdő Péter bíboros, prímás főcelebrálásával szentmisét mutattak be Budapesten, a Szent István-bazilikában.

Az önkéntesek munkája és az adományok által működő, világszerte kilencven országban jelen lévő Mária Rádió (MR) magyarországi megalapításának jubileumára az ezeröttszáz hazai munkatárs közül több százan érkeztek a Szent István-bazilikába; az ünnepen jelen voltak a Mária-körök képviselői, a zirci Mária-kör teljes létszámban. A jubileumot megtisztelte jelenlétével az erdélyi és a felvidéki műsorigazgató, Vittorio Viccardi, a Mária Rádió világszerte elnöke, számos rádióhallgató és paptestvér.

Album a múlt küzdelmeiről és örömeiről

Szabó Tamás, a Mária Rádió elnöke ismertette az elmúlt húsz esztendőre visszatekintő jubileumi albumot, amely bemutatja a rádió nemzetközi tevékenységét, az önkéntesek munkáját, valamint a magyarországi működés küzdelmes és örömteli időszakait. Megköszönte Istennek és Szűz Máriának az MR-t, és elmondta, hogy a rádió magyarországi indulása Habsburg Mihály kezdeményezésének és Gaál Jenő verbita szerzetes bátorításának volt köszönhető, de a rádió öt év elteltével sem kapott sugárzási jogot; az MR-ről akkoriban rossz hírek terjedtek.

2005 pünkösdjén, a csíksomlyói búcsún az MR képviselői mintegy „visszaadták a mandátumot” a Szűzanyának, és rábízták a Mária

Rádió jövőjét. Két hónapra rá eladóvá vált egy hazai rádió, amelyet az MR világszerte elnöke segítségével a vezetők megvásároltak, és nem sokkal ezután megszólalt a hazai Mária Rádió, amely tehát „nem emberi mű, hanem Máriáé” – hangsúlyozta Szabó Tamás. Majd megemlékezett Brückner Ákos Előd ciszterci szerzetesről is, aki annak idején rögtön harminc önkéntest szervezett be; a többiek nagyrészt a Cursillo mozgalomból jöttek Gaál Jenő SVD közvetítésével. A papi vezetésként Szederkényi Károly vállalta. „Mindezt a felső világ rakta össze” – ismételte meg az MR elnöke, majd hozzátette: „Antall József miniszterelnök a halálos ágyán azt mondta: keresztény Magyarországot akartam, mert csak annak van jövője, s mi ezért a célért működöttük a Mária Rádiót.”

A könyvbemutatót kerekasztal-beszélgetés követte arról, hogy milyen helyzetben van a mai világban a hit és a vallás a Mária Rádió tapasztalatainak tükrében. A beszélgetésben részt vett Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke; Lukovits Milán OFM, a Mária Rádió műsorigazgatója és Szabó Tamás, a Mária Rádió elnöke. A moderátor Prontvai Vera, a rádió önkéntese, a Károli Gáspár Református Egyetem adjunktusa volt. Székely János püspök Szabó Tamáshoz csatlakozva hangsúlyozta, az MR léte mindenekelőtt csoda, a kegyelem csodája.

Az ember javíthatatlanul vallásos

Az MKPK elnöke ezzel a beszélgetés felvetésére reagált, amely a Max Weber-i tételt idézte: amióta a modern társadalom a racionalitást helyezte előtérbe, a vallás a háttérbe szorult; ez a varázstalanodás korszaka. Székely János

kifejtette: az MR kezdeteinél nem hittük el, hogy ez a rádió működni fog. De a csoda megmutatja egyrészt azt, hogy az emberekben lelki-szellemi szomjúság van, keresik az életük értelmét, másrészt pedig azt, hogy sokan sok áldozatot hoznak egy üdvös célért. A csoda Isten gondviselése – jelentette ki az MKPK elnöke, majd így folytatta: a világstatisztikák szerint a Föld lakosságának csak mintegy tizenhat százaléka ateista, és ez a szám folyamatosan csökken, tehát az ember javíthatatlanul vallásos, az eszét és a szívét is ez mozgatja. „Számomra a Mária Rádió születése ugyanezt jelzi” – tette hozzá.

A püspök megemlékezett, hogy egy rádióhallgatótól egyszer levelet kapott, melyben az illető megvallotta, hogy néhány éve öngyilkos akart lenni, mert szétesett az élete, kétségbeesett. Amikor az élete kioltásán gondolkodva találmra tekergette a rádiókészülék gombját, meghallott egy evangéliummagyarázatot a Mária Rádióról, s ez olyan hatással volt rá, hogy néhány perc után letérdelt, imádkozott, és mégsem lett öngyilkos. Ezt köszönte meg a levelében.

Hagyatkozzunk a Lélekre!

Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek a beszélgetésben elmondta, hogy az MR-t még reformátusok is hallgatják. Kifejtette: a rádió alapvetően a hitben élő embereknek akar segítséget nyújtani, kifejezetten egyházias, ebben különbözik a Szent István Rádiótól és a Magyar Katolikus Rádiótól, amely az evangelizáció más megközelítésével sokféle témát érint. Az MR hirdeti az evangéliumot, most, „amikor Európa az evangélium szavára úgy reagál, mintha süket volna, ugyanakkor íme, a svájci szilveszteri tragédiában meghalt fiatalok elkeseredett szüleit a pápa fogadja”. Az európai embernek miért csak

akkor jut eszébe Isten, amikor bajban van? – tette fel a költői kérdést az érsek, majd rámutatott: a Mária Rádió mindig az értelmünk és a szívünk elé hozza az evangéliumot, és nap mint nap megkönnyíti az Istennel való találkozást.

Lukovics Milán OFM az előbbiekhöz hozzátette: az MR lelkeségi rádió, általa országszerte számosan megtanultak zsolozsmázni, a műso-

Cursillóban is tapasztalhattam” – tette hozzá az MKPK elnöke.

A kerekasztal-beszélgetés után Vittorio Viccardi, a Mária Rádió világcsaládjának vezetője szólt a jelenlévőkhöz, köszöntötte az önkénteseket és azokat a rádióhallgatókat, akik a helyszíni közvetítés révén kapcsolódtak be az eseménybe.

más profilokat alakíthat ki. Van olyan európai ország, ahol nem is Mária Rádió a neve, ilyen például a Radio Horeb.

Többnyire a vallási programok, imák és liturgikus közvetítések erőteljes jelenléte jellemzi. Ennyiben eltér a püspöki konferencia által fenntartott Magyar Katolikus Rádió stílusától is, amely katolikus szellemben működik, de

roknak köszönhetően elmélyültek az Egyház tanításában, s tanúságtételeket hallhattak a keresztény tanítás életre váltásának gyakorlatáról.

Szabó Tamás azt hangsúlyozta, hogy a Lélekre kell hagyatkozni, s az Egyház arra tanít: az Egyház mi vagyunk. Székely János a továbbiakban arról is beszélt, hogy az evangélium hirdetése számos hiteles ember, nagyszerű tanító, de sok egyszerű hívő megnyilatkozása révén is megvalósul a Mária Rádióban. A keresztényeknek vissza kell nyerniük az önbizalmukat, bátorságukat, megvallva azt, amiben hisznek.

Farmeros, mobiltelefonos szentek

A MR-től azt tanulhatjuk, hogy az Egyház megújulása napjainkban a világiakon, a farmernadrágos, mobiltelefonos szenteken múlik. Kellenek nagyszerű világiak, ahogyan azt a

A jubileumi ünnepség szentmisével folytatódott, amelynek főcelebránsa Erdő Péter bíboros, prímás volt. Varga Lajos váci segédpüspök, Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a Szent István-bazilika plébánosa és Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök, valamint számos paptestvér koncelebrált a liturgián.

Erdő Péter bíboros szentbeszédében elmondta: „Mielőtt Magyarországon a Mária Rádió megindult volna, tájékoztunk ennek a rádiónak a nemzetközi működéséről. Milyen a szervezete? Milyen a megítélése más országokban? Mit mondanak róla a püspöki karok? Mi a véleményük adásairól a hívő és a nem hívő embereknél? Érdekes eredményre jutottunk. Kitént, hogy egy olyan, katolikus szellemű magánrádióról van szó, amely országonként eltérő hangvételű, a helyi szerkesztőség más és

jelentős mértékben közvetít általános, kulturális programokat.

Volt olyan ország, ahol a Mária Rádió határozott politikai irányvonalat kezdett vinni. Egy ilyen országban megkérdeztem a püspöki kar tagjait, hogy mi a véleményük, elcsitult-e az a feszültség, amely a püspöki kar és a Mária Rádió között egy időben kialakult. Sokan azt válaszolták, hogy igen, kezdetben voltak problémák, de ezek már megoldódtak. Mások azt mondták, hogy komoly gondok már nincsenek, de azért egy-két nehézség még felmerül. Végül akadtak olyanok is, akik azt kérdezték: volt ezzel bármikor is probléma? Már ebből is látszott, hogy a válaszadók különböző helyeket foglalnak el a politikai palettán.

Magyarországon ezért az előzetes konzultációk során is hangsúlyt kapott, hogy a Mária Rádió ne engedjen a politikai propaganda kísértésének, hanem valóban a hitéletet helyezze előtérbe. Az elmúlt évtizedek azt igazolják, hogy ez a döntés helyes volt. Kórházban, otthonokban, idősebb és fiatalabb embereknél találkoztam azzal, hogy nemcsak hallgatják a Mária Rádiót, hanem együtt is imádkoznak vele. Jómagam többször adtam interjút vallási témáról, vállaltam beszélgetéssorozatot. Hálát adok érte, hogy felkértek, inspiráló kérdéseket tettek fel.

A Mária Rádió hangja, határainkon innen és túl, olyan területekre is eljutott, ahol a Magyar Katolikus Rádiót nem lehetett fogni. Örömmel tapasztalom, hogy a nagy egyházi programokról is nívós közvetítést sugároznak” – tette hozzá Erdő Péter. A bíboros a szentmise végén Isten áldását kérte a Mária Rádió munkatársaira és hallgatóira.

Körössi L.

Fotó: Lambert Attila

Újra látogatható a megmentett Pannonhalmi Főapátsági Könyvtár

Nyolc hónapnyi megfeszített munkával megmentették a rovarfertőzést szenvedett főkönyvtár egyedülálló állományát. Január 20-án az utolsó megtisztított könyvek visszahelyezésével szimbolikusan újra használatba adta Hortobágyi T. Cirill főpát és Kiss-Hegyi Anita kulturális kapcsolatokért felelős államtitkár az apátság könyvtárát.

A Pannonhalmi Főapátság klasszicista teremkönyvtárában rendezett megnyitón Hortobágyi T. Cirill főpát köszöntötte a szakma nagy számban megjelent képviselőit, az egyházmegyei levéltárak, gyűjtemények, könyvtárak munkatársait. A főpát Bánhegyi Miksa OSB korábbi főapátsági könyvtárigazgató gondolatát idézte: Annnyira feltétele a könyv és az olvasás a bencés közösségnek, hogy ezek hiányában nem beszélhetünk bencés monostorról. Ezért nézett szembe a bencés közösség komoly aggodalommal, sikerül-e megmenteni a könyvtárat, amely UNESCO-világörökségi helyszín és nemzeti hagyaték, a „mi szeretett könyvtárunk”. Most itt állunk a klasszicista falak között, sikerült a rovarmentesítés, minden egyéb fertőzést is feltérképeztünk és kezelés alá vettünk – mondta. Mélységi rálátás nyílt továbbá a százezer kötetes muzeális állomány átmozgatása révén a gyűjteményre, így korszerű módszerekkel folytatható a gyűjtemény őrzése, biztosított a megelőzés.

A főpát köszönetet mondott a Miniszterelnökség, a Kulturális és Innovációs Minisztérium, az Energiaügyi Minisztérium és a Bethlen Gábor Alap támogatásáért. „Ez a hely mindannyiunk öröksége, megőrzése is különös felelősségünk” – fogalmazott. Kiss-Hegyi Anita kulturális kapcsolatokért felelős államtitkár Jókai Mór gondolatával indítva a beszédét a könyvtárak kiemelkedő jelentőségét hangsúlyozta, különösen a Pannonhalmi Főapátsági Könyvtárát, ahol ritka módon találkozik a múlt, a tudomány és a nemzeti örökség.

Harc az idővel és a pusztulással

Ásványi Ilona, a főkönyvtár igazgatója örömet és megkönnyebbülést fejezte ki amiatt, hogy ismét biztonságban van a Pannonhalmi Főapátság Könyvtárának gyűjteménye. Hang-

súlyozta, hogy a muzeális könyvgyűjtemények megőrzése folyamatos harc az idővel és a pusztulással szemben. A papír és bőr alapanyagú könyvek különösen sérülékenyek, veszélyeztetni őket az anyagromlás, a penész, a kártevők és a rágcshalók. A védekezés során mintegy száz-ezer kötetet csomagoltak háromezer ládába, majd százötvenegy nagy méretű fóliaszákban, oxigénmentes környezetben kezelték őket hat héten át, biztosítva a kártevők teljes pusztulását. Eközben kiürült a könyvtár teljes polcrendszer, ami feltárta a több száz éves bútortartás szerkezeti problémáit: a túl nagy feszítávok miatt a polcok meghajlottak. A ritka alkalmat kihasználva egy helyi vállalkozás négyszáz, a műemléki környezethez illeszkedő alátámasztást épített be, rendkívüli precizitással.

A visszafertőződés megelőzése miatt csak a teljes bútortartás és padló fertőtlenítése után kezdődhetett meg a visszarendezés. Összesen ezerhat száz négyzetméternyi területet kezeltek faanyagvédő szerrel, majd a hatékonyság érdekében a polcokat hetekre fekete fóliával burkolták. A főapátság takarítócsapata többszöri alapos tisztítást végzett, eltávolítva az évszázados port és a munkálatok miatti szennyeződések. A zárószakaszban tizenhat restaurátor hatvan munkanapon át egyenként bontotta ki, tisztította, vizsgálta és dokumentálta a kötetek állapotát, mielőtt azok visszakerültek eredeti helyükre. Az így keletkezett adatok már a jövőbeli megelőzés alapját képezik.

Dejcsics Konrád OSB pannonhalmi kulturális igazgató elmondta, hogy a gyűjteményi fertőzések egyre gyakoribbak, részben a klímaváltozás hatásai miatt. A teremkönyvtár állományánál adatlapú állapotfelmérés és fertőzőtségi térképezés történt, amire folyamatos monitorozás épül.

A megelőző intézkedések közé tartozik a rendszeres restaurátori ellenőrzés, feromoncsapdák alkalmazása (rovarok csapdába ejtése fajspecifikus párási illatanyagukkal megfigyelésük céljából – a szerk.), mélységi takarítás, valamint a hőmérséklet és páratartalom szennyezés mérése és naplózása. Kiemelt fejlesztés a bővíthető légtechnikai rendszer, valamint

egy zsilipkapu telepítése a látogatói forgalom szabályozására és a fertőzés kockázatának csökkentésére. Tervezik a legsérülékenyebb kötetek egyedi restaurálását.

A könyvtármentés során szerzett tapasztalatokat a főapátság az általános műtárgy- és állományvédelem szintjén is hasznosítani kívánja, és kezdeményezi ezek megosztását a szakminisztériummal és más hazai gyűjteményekkel.

A gyűjtemény története

Dejcsics Konrád kérésünkre mesélt a pannonhalmi könyvtárról. A Szent László korában birtokolt nyolcvan kódex közül a török időkben kettő kivételével az összes elpusztult. 1786-ban eladták a könyvállományt, 1802-ben megpróbálták visszavásárolni, végül az 1830-as években alakult ki a mai gyűjtemény alapja. II. József 1786-os rendelete nyomán a bencés monasztikus közösségek is megszűntek. 1802-ben I. Ferenc császár feltételekhez kötve állította vissza a magyarországi bencés rendet, köztük pannonhalmi közösséget is. A rend feladata az lett, hogy bekapcsolódjon a nyugat-magyarországi középiskolai oktatásba, és átvegye a feloszlott rendek iskoláinak működtetését. Ettől kezdve a bencések meghatározó szerepet vállaltak a középfokú oktatásban.

A szerzetesi élet és a képzés Pannonhalmán tovább folyt, ezért itt hozták létre a tanárképző főiskolát, annak könyvtárát, valamint az oktatást segítő eszközök gyűjteményét. A mai könyvtár-épület 1835-ben készült el klasszicista stílusban. A pannonhalmi könyvtár így egyszerre szerzetesi könyvtár és egyetemi szintű tanárképző könyvtár lett. A könyveket tudományterületek szerint rendezték el, és az állományt 1834–35-ben helyezték el az új épületben. A gyűjtemény magában foglal 16–17. századi könyveket, valamint a korábbi századok anyagát is. 1802 után állománya dinamikusan bővült, kifejezetten az oktatás igényeit szolgáló régi nyomtatványokkal és kódexekkel is.

Trautwein Éva

Fotó: Pannonhalmi Főapátság/
Hajdú D. András

HÍREK KÉPEKBEN

A Lelkiatya válaszol fórumon egy egyszerű regisztráció után bárki tehet fel kérdéseket lelki, egyházi témákban. A leveleket anonim módon kapja meg a fórumban részt vevő atyák egyike. Forduljunk hozzá bizalommal! A *Lelkiatya válaszol* elérhető a KAPP mobilalkalmazásban és a *katolikus.hu* honlapon.

A közösség összefogásával és állami támogatással újulhatott meg Tolna vármegye második legnagyobb templomának toronysüvege. A döbröközi egyházközség tagjai, valamint a meghívott egyházi és közjogi méltóságok január 18-án ünnepi szentmisében adtak hálát az új toronysüvegért. A szertartást Felföldi László pécsi megyéspüspök mutatta be.

A Kárpát-medencei Egyetemi Lelkészségek Találkozójának (KELET) idén Veszprém ad otthont február 13. és 15. között. A rendezvényre, amelynek mottója: „Boldogok a tiszta szívűek” (Mt 5,8), a megújuló várnegyedben, a Nagyszeminárium falai között kerül sor. Az előadások és a beszélgetések középpontjában a boldogság és a boldogságkeresés áll majd, nem felszínes válaszokkal, hanem őszinte, mély gondolatokkal. Kérdés esetén tájékoztatás kérhető a veszpremiegyetemilelkeszseg@gmail.com e-mail-címen.

Nyolcvanéves
az
Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepeelve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Napjainkban sok szó esik az imádságról. Érdemes újraolvasni Pilinszky János (lapunk egykori munkatársa) gondolatait Isten és ember kapcsolatáról az Új Ember 1981. január 4-i számából.

Pilinszky János

Az imádság szerepe a világban

Számtalanszor tapasztaljuk, hogy szavaink süket fülekre találnak. Ilyenkor ne okoljunk soha másokat, mivel a szemrehányásokban mindig van valami tisztátalan. Sokkal jobb, ha ilyenkor imádkozni kezdünk érezve szavaink kölcsönös végességét.

Csodálatos erőtere és szótlan csöndje van az imádságnak. Igen, imádkozni annyi, mint eljutni Isten csöndjébe, abba a néma közegbe, amely ugyanakkor az egyedül tiszta beszéd Isten és ember, ember és minden ember között.

Ha minden zavaró elemről meg akarjuk tisztítani imánkat, minden rejtett önzéstől, nagylelkiségbe öltözött rút kicsinyességtől – okosabb Istenre bízunk, hogy mit is kérünk tőle, mit is üzenünk általa egy másik embernek. E néma és kérésektől-kikötésektől mentes ima, amelyben lemondunk akaratainkról, és Istenre bízunk, miként boldogítsa és vezesse akár feleségünket vagy gyermekünket, vagyis azokat, akiket Isten legközvetlenebbül ránk bízott, s

akikkel szentsége szerint is egyek vagyunk – igen, még hozzájuk intézett szavaink közül is a legtisztább és legszebb az a néma imádság, amely megfogalmazását egyedül Istenre bízta.

Rengeteg tisztátalan beszédnek vehetjük így elejét. Ember szájában a tiszta szó ritka, akár a szízarany. Kivált, amikor valamiféle közvetlen célt kell szolgálnia. Innét, hogy a művészet elvontabb szintjén már sokkal több a „Szép Szó”. S még több az imádság, s főként az Úr csöndjébe valósággal beleszemmisülő imádság szintjén.

Az imádságnak ez a formája ugyanakkor az önzetlenség iskolája is. Arra tanít, ezerszer jobb saját bűnünket ismernünk, mint másokét, hiszen a Bárány színe előtt se másokról kell majd beszámolnunk, hanem egyedül saját magunkról, egyedül saját vétkeinkről kell számot adnunk. Nincs komolyabb a földön, mint a vétkeit töredezmesen meggyónó és Istenéhez szinte szakadatlanul imádkozó ember. Amikor

gyónunk, vétkeinket egyre pontosabban kell megfogalmaznunk, de amikor imádkozunk, igyekezzünk egyre inkább elnémulni, hogy még leghőbb kérésünket is végül maga Isten fogalmazhassa meg, hiszen egyedül ő tudja megfogalmazni! Szívünk egyedül Isten fogalmazásában képes a tiszta beszédre, számíthat hatékony beszédre és meghallgatásra.

Ha életünkben csak egy órára komolyan vennénk Jézust! Csak egy percre azt a percet, amikor egyedül szembesülünk Istennel! Amikor a Bárány egyedül engem néz, s egyedül engem kérdez, s egyetlen szó erejéig se mások bűneiről, hanem egyedül a saját bűneimről. A szentség tulajdonképp nem is más, mint a végső (de valójában mindig is érvényes) helyzet fölismerése és boldog elfogadása. A szent egyedül van Istennel, élete ettől folyamatos gyónás és szakadatlan imádság, vagyis az ő életformája az egyedül valóságos élet és életforma.

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regöczy István térig.)

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagybaldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívjuk a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mind-szenty József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: február 6. péntek, március 6. péntek, április 7. kedd, május 6. szerda, június 6. szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórész Zsigmond út 141.) március 05-én 16 órától 08-án 13 óráig NAGYBŐJTÍ lelkigyakorlat Osztie Zoltán atyával, március 12-én 18 órától 15-én 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Belső gyógyulás és szabadulás különféle kötelekeinktől”. Március 18-án 18 órától 21-én 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Az imádság”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

MÉCS Napok – lelkigyakorlat fiatal pároknak Budapest. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják az együtt járó és a jegyospárokat, valamint a három éven belül házasodott házaspárokat a következő alkalomra: 2026. február 6–8., péntek estétől vasárnap délutánig. A programot Harkai Gábor atya vezeti a Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.). Jelentkezési

határidő: február 1., vasárnap. További információ: <https://mecshonlap.hu/>

MÉCS Napok az Eucharisziáról Budapest a Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.) március 13–15., péntek estétől vasárnap délutánig. Szeretettel várják minden érdeklődő jelentkezését találkozásra az Oltáriszentságban jelenlévő Krisztussal. A programot Mészáros Domonkos OP atya vezeti. Kedvezményes jelentkezési határidő: 2026. február 13., péntek; jelentkezési határidő: március 8., vasárnap. További információ: www.mecshonlap.hu

Öt napos személyesen kísért Szent Ignác-i lelkigyakorlat Csobánkán 2026. február 9–15. között, hétfőtől vasárnapig a Segítő Nővérek Rendházában (Csobánka Templom köz 4.). Kíséri: Nádudvari Miklós Sch.P. Jelentkezési határidő: 2026. február 1., vasárnap. Jelentkezés: segitonoverek-csob@gmail.com. További információ: www.segitonoverek.info

„Sursum Corda” nagybőjtői lelkigyakorlat kezdődik február 18-án, hamvazószerdán házaspárok számára, amely az „Exodus” és a „Fiat” inspirációjára indult a Schönstatt-mozgalom szervezésében, nem csak schönstatti házaspároknak. A lelkigyakorlatot a házaspár közös elhatározással, együtt végzi. Jelentkezési határidő: 2026. február 14. Bővebb információ és jelentkezés: <https://csaladok.schoenstatt.hu/> Kérdés esetén elérhetőség: lelkigyakorlat@schoenstatt.hu

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani gyászoló sorstársaknak, a lehetőségekhez mérten. **A Szent Anna Plébánián az első félévben a csoportos foglalkozások szünetelnek! A tavaszi Tahi Lelkinapok is elmaradnak!** Csoportos foglalkozások a Pasaréti Községi Házban (Budapest II., Pasaréti út 102., a ferences templom bal oldalánál) kéthetente szerda délelőttként 10 órától 11.30-ig, programvezető: Kovács Virág Kata FMM nővér. Időpontok: 2026. febr. 4. 18.; márc. 4. 18.; ápr. 8. 22.; máj. 6. 20.; .Elérhetőség: viragkata.anonima@gmail.com vagy 06/30-793-0435. Személyes elérhetőségek: kato.tegzes@gmail.com vagy 06/30-462-9272

EMLEKMISE

Emlőbetegek Szent Agáta-miséje lesz az óbudai főplébánia-templomban

(az Árpád híd budai hídfőjénél) 2026. január 31-én, szombaton 18 órától. Ünnepi mise keretében köszöntjük Szent Agátát, az emlőbetegek védőszentjét az óbudai főplébánia, a Curate Infirmos Orvoscsovérség és a Magyar Rákellenes Liga szervezésében. Főcelebráns: Tercsi Zoltán protonotárius kanonok. Minden érintettet és érdeklődőt szeretettel várunk. Imádkozzunk együtt az emlőbetegek gyógyulásáért védőszentjükhöz, Szent Agátához!

SZENTSÉGIMÁDÁS

A Mennysorság előszobája – Gyógyulás címmel tartanak dicsőítő szentségimádást ismeret szavával, közbenjáró imával, gyónási lehetőséggel Budapest 2026. február 8-án, vasárnap 15–18 óra között az Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplomban (Budapest VI., Szent Teréz u. 1.). Közbenjárók: Szent Ferenc Kishővérei, valamint közbenjárásban jártas civilek. Főszervező és zenei szolgálat: Imperfectum együttes. Társzervezők: Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplom, Szent Ferenc Kishővérei.

GÖRÖGKATOLIKUS SZERTARTÁS

Közös akathisztoszra várják a híveket a fővárosban. 2026-ban minden hónapban más templom vagy kápolna ad helyet az Istenszülő tiszteletére énekelt szertartásnak. Az **Akathisztosz** az V. század végéről, a VI. század elejéről származó himnusz. Az elnevezés csupán annyit jelent, hogy „nem ülve” kell végezni. Szövege 24 versszakból áll, s két részre osztható. Az első a Jézus gyermekségtörténetéhez kapcsolódó eseményeket mutatja be, a második pedig már a magának Szűz Máriának megadott tisztelet teológiai tartalmát mondja el. A fővárosban végzett szertartások célja az Istenszülő tiszteletének minél mélyebb és gyakoribb megélése. Február 9.: Kispesti Görögkatolikus Parókia. (Budapest XIX., Kossuth Lajos u. 10/a.). Március 21.: Csepeli Görögkatolikus Parókia. (Budapest XXI., Széchenyi István u. 50.). Április 13.: Budai Görögkatolikus Parókia. (Budapest II., Fő u. 88.). A szertartás minden helyszínen 18.00 órakor kezdődik Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolisita vezetésével. Bővebb információ: <https://hd.gorogkatolikus.hu>

ADÁSVÉTEL

RÉGI könyveket, képeslapokat vásárolok gyűjteményembe. T.: 06/20-341-9106

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

FELVÉTELI

A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola, Kelet-Magyarország egyetlen katolikus pedagógusképző felsőfokú intézménye a 2026/2027-es tanévben felvételt hirdet a következő szakokra. Osztatlan képzések és alapszakok: teológia, hittanár-nevelőtanár, hittanár-nevelőtanár-közismereti szakos tanár, katolikus szociális munka, katolikus közösségszervező, kántor, katekétá-lelkipásztori munkatárs. Mesterszakok: pasztorális tanácsadás és szervezőfejlesztés, összehasonlító vallástörténet-alkalmazott kulturális tanulmányok, keresztény egyház- és művelődéstörténet, rövid ciklusú hittanár-nevelőtanár, licencia. A jelentkezéseket szeretettel várjuk 2026. február 15-ig. További információk a <https://szentatanaz.hu/> oldalon, illetve a főiskola tanulmányi osztályán a 06/42-597-602 telefonszámon vagy a tanulmanyiugyek@szentatanaz.hu e-mail címen.

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskola a 2026-os felsőoktatási felvételin tizenkét alap-, négy mesterszakot és egy egyedülálló felsőoktatási szakképzést kínál. Az alap- és mesterképzéseket, valamint a felsőoktatási szakképzést állami ösztöndíjas és önköltséges, nappali és levelező formában is meghirdeti a főiskola. Többféle ösztöndíj-lehetőséget kínál a hallgatóknak, akik különböző mobilitási pályázattal, többek között az Erasmus+ programmal értékes külföldi tapasztalatot is szerezhetnek.

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuozs Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA. LAPZÁRTA: 2026. január 26.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körösy László

Szerkesztőség: Agónás Sonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrekto: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre:

6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

A szakok listáját az érdeklődők az *avkf.hu*-n és a *felvi.hu*-n találják meg, a jelentkezési határidő 2026. február 15.

A **Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola** várja a jelentkezőket a 2026-os nappali tagozatos képzéseire, valamint a szakirányú továbbképzésekre, tanfolyamokra is. Február 15-ig lehet jelentkezni a hittanár-nevelőtanár – közismereti szakos tanár (ELTE) képzésre a *felvi.hu* központi felvételi rendszeren keresztül és a főiskola belső felvételi rendszerében. Április 27-ig a főiskola belső felvételi rendszerében lehet jelentkezni az alábbi képzésekre: teológia, katekétika – lelkipásztori munkatárs, teológiai felkészítő modul (részismeret), hittanár-nevelőtanár osztatlan mesterképzés, hittanár-nevelőtanár osztott mesterképzés, lelkigondozó képzés (pasztorális tanácsadás és szervezettefejlesztés). Tanfolyamok a 2025/2026. tanév tavaszi félévére: jegyesoktatók képzése, jelentkezési határidő: 2026. január 22., ismerkedés az Antalfai fejlesztő művészetterapeuta képzés módszerével, jelentkezési határidő: február 7.; ismerkedés az Antalfai személyiségfejlesztő meseterápia alapjaival – saját élményű önismereti csoport, jelentkezési határidő: február 17.; nevelés irodalomterápiás eszközökkel, jelentkezési határidő: február 17.; zárandoktáborvezető-képzés, jelentkezési határidő: március 4., szerda éjféli.

FELHÍVÁS

Szegeden rendezik meg az egyházi gyűjtemények IX. Scriptorium

Konferenciáját 2026. május 28-29-én. Az Országos Katolikus Gyűjteményi Központ, a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gál Ferenc Egyetem és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti és Társadalomtudományi Kara, valamint ELTE BTK Moravcsik Gyula Intézetet tudományos tanácskozást szervez, amelynek középpontjában a kéziratosság, különösen az egyházi kéziratosság áll. A konferenciára azoknak a szakembereknek, kutatóknak a jelentkezését várjuk, akik olyan szövegekkel foglalkoznak, amelyek valamiképpen az egyházi kéziratosság fogalmához kapcsolódnak (kódexek, kéziratok művek, feljegyzések, kéziratok áhítati irodalom, kéziratok énekeskönyvek, tanári följegyzések, de még a könyvtári állományban őrzött művek – főleg ősnymtatványokba vagy régi nyomtatványokba írt bejegyzések, margináliák, etc.), illetve témájuk valamely egyházi gyűjteményben őrzött kézirat. Szívesen látunk olyan előadókat is, akik elméleti, módszertani kérdéseket állítanak vizsgálódásuk középpontjába. Jelentkezni az előadás rövid (800-1000n) rezüméjével 2026. március 15-ig lehet, a következő e-mail-címen: 9.scriptorium@gmail.com. S kérjük, hogy jelentkezésükkel egyben közöljék időbeosztási kívánságukat, s esetleges szállásigényüket, valamint aktuális affiliációjukat. Az előadások elfogadásáról programtervezet megküldésével tájékoztatjuk az előadásra jelentkezőket. Minden érdeklődőt hívnak és várnak a konferencia szervezői.

Varga Péter László

(1948. április 23. – 2026. január 4.)

a Regnum Marianum közösségének hosszú évtizedekig meghatározó alakja, 2026. január 4-én, 77 éves korában elhunyt.

A Pro Ecclesia Hungariae díjas szerző nevét a házasságra készülő fiataloknak szóló Spielhóznai című könyve tette még szélesebb körben ismertté.

Gyászmiséje és hamvainak beszentelése 2026. február 7-én 15 órakor lesz a budapesti Szent István-bazilikában.

MISSZIÓ TOURS UTAZÁSI IRODA * 2026-ban is utazunk együtt!

PROGRAMOK részletesen: www.missziotours.hu

ZARÁNDOKVONATOK: Csíksomlyói búcsú 05.21-24. Czestochowa-Krakkó 06.22-25/26. Mátraverebély-Szentkút 09.05. Bodajk 10.10.

Medjugorje – előkészítés alatt

2026-os repülő utjainkból:

Biztos indulás! FATIMA ÉS PORTÓ 03.16-22. (7 nap) 429.900 Ft/fő, Szlama Ákos atya
LOURDES ÉS A FRANCIA BASZKFÖLD 04.07-11. 354.900 Ft/fő, Sziklai Dávid atya
Újra! SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT 04.15-21. (7 nap) 639.900 Ft/fő

TÖRÖKORSZÁG KERESZTÉNY SZEMMEL 06.09-13. 384.900 Ft/fő, Oláh Dénes atya

2026-os autóbuzos utjainkból:

MEDJUGORJE, MOSTAR, SZARAJEVÓ 03.12-15. 139.900 Ft/fő, Molnár Tamás atya

ÚJ! 04.29-03. (5 nap) 154.900 Ft/fő, Cséry Gergő atya

RÓMA 04.20-25. 269.900 Ft/fő, Lancendorfer István atya

PRÁGA 04.30-05.03. 159.900 Ft/fő, Michels Antal atya

E-mail: missziotours@missziotours.hu / Tel.: +36 20 565 3258

Engedélyszám: U-000829

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

március 11-15. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

március 18-23. | 6 nap | 419.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT DÉL-OLASZORSZÁGBA

PIO ATYA ÉS SZENT MIKLÓS NYOMÁBAN

április 7-11. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

április 8-12. | 5 nap | 189.900 Ft/fő

MÁLTAI ZARÁNDOKKÖRÚT

április 15-19. | 5 nap | 479.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 15-19. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT TOSZKÁNÁBA

április 20-26. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT

április 28 - május 2. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

május 11-17. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

június 3-7. | 5 nap | 269.900 Ft/fő

BALTIKUMI ZARÁNDOKKÖRÚT

LITVÁNIA, LETTORSZÁG ÉS ÉSZTORSZÁG

július 5-13. | 9 nap | 779.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA

EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ

URNATEMETŐJÉBEN

URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS

LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8–18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912;

E-mail: urnauroda@szgp.hu

Plébánia iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915;

E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00

Szombaton: 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

Lourdes, Fatima, Međugorje, Róma, Assisi

Kolozsvárott mutattuk be
a zarándokútikönyveinket

Kolozsvárott az Ars Sacra Claudiopolitana Egyházművészeti Kiállítótér adott otthont az öt kötetből álló zarándokútikönyv-sorozatunk bemutatójának. A január 16-án megrendezett esemény egyben alkalmat adott a találkozásra a kötetek szerzőivel.

A *Magyar Kurír* kiadásában, a Via Sacra zarándok utazási irodával együttműködésben megjelent öt, képekkel gazdagon illusztrált zarándokútikönyv publikálásuk ideje szerinti sorrendben: Koncz Attila: *Lourdes* (2022. december), Kuzmányi István: *Fatima* (2023. november), Koncz Attila: *Međugorje* (2024. április), Török Csaba: *Róma* (2024. december), Kuzmányi István: *Assisi* (2025. december). Az útikönyvek nemcsak gyakorlati útmutatót, hanem lelki iránytűt is kínálnak a zarándokoknak.

A bemutatón László Attila kolozsvári főesperes, plébános köszöntötte a jelenlévőket, kiemelve, hogy az öt zarándokhelyszínből négy helyen is járt már. „Állandó zarándokúton lenni – nemcsak földrajzi értelemben, hanem az Egyház és a saját életünk mindennapjaiban is” – erről szolt köszöntőjében Bőjte Csongor, a Verbum Egyesület igazgatója.

A sorozat megszületésének történetét Budai András, a Via Sacra utazási iroda vezetője idézte fel. Mint elmondta, az első gondolat egy római zarándokútikönyv megjelentetése volt, az évek során azonban eddig öt kötet látott napvilágot, melyek Lourdes-től Fatimán és Međugorjén át egészen Assisiig és Rómáig kalauzolják az utazót.

A közös cél végig ugyanaz maradt: zarándokszemmel bemutatni az ismert helyeket, egyszerre gyakorlati és lelki útmutatást adva az útra kelőknek. Koncz Attila a zarándoklat mélyebb értelméről beszélt. Kiemelte, hogy a zarándoklat „vallási univerzálé”, amely minden korban és kultúrában jelen volt és van, ám jelentése folyamatosan változik. Mint mondta: a három nagy Mária-kegyhely, Lourdes, Fatima és Međugorje szoros lelki egységet alkot.

Török Csaba teológus, egyetemi tanár, az esztergomi Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyház plébánosa Rómáról szólva arra hívta fel a figyelmet, hogy az Örök Város egyszerre múlt és jelen, pogány és keresztény örökség. A Rómáról szóló kötet ezt a kettősséget mutatja meg, sétákra hívva, melyek során a zarándok megismerheti a város spirituális és történelmi arcát. Az útikönyv külön figyelmet szentel a magyar vonatkozásoknak.

Kuzmányi István állandó diakónus, a *Magyar Kurír* igazgató-főszerkesztője a bemutatón a sorozat képi világára hívta fel a figyelmet. Kiemelte: a könyvekben található fotók nem pusztán illusztrációk, hanem a zarándoklét vizuális lenyomatai. Az est végére világossá vált: ezek a kötetek nem csupán útikönyvek, hanem meghívások az útra kelésre és az elmélyülésre.

A sorozat kötetei megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig: 9–18 óráig), vagy megrendelhető az Új Ember online könyvtárházban.

A zarándokútikönyvek hamarosan elérhetők lesznek a Verbum Egyesület webáruházában is.

Kecskés Csaba

Forrás és fotó: Romkat.ro

